

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
(a corporation.)

FRANK SAKSER, President.

LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko \$5.00
Za celo leto za mesto New York \$3.00
Za pol leta \$2.50
Za četrt leta \$1.50
Za celotno leto za mesto New York \$3.00
Za celotno leto za mesto New York \$3.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedeljo in praznike.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")Issued every day except Sundays and Holidays
Subscription yearly \$3.50.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnja številka naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St.,

New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Jugoslovani za svobodo

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Poročila, ki so ravno kar dospela v to deželo, naznačajo, da je dala proslava socialističnega praznika 1. maja Jugoslovanom priliko za navdušene demonstracije, katerih namen je bil, predvsem, storiti narodno edinost in ustanoviti neodvisnost.

Nemško in avstrijsko časopisje se je posebno bavilo z demonstracijami čeških socialistov, ki se je vršila tega dne v Pragi. To časopisje pravi, da je imela ta demonstracija — izdajalski pomen.

Isto pažnjo je posvetilo nemško časopisje tudi jugoslovanskemu gibanju. Cenzor je v slovenskih in hrvaških listih črtil veliko poročil, ki so se tikala te proslave.

Toliko je pa vseeno prišlo preko meje, da se da z gotovostjo trditi, da je bila glavna proslava v Zagrebu. — Glavni mestu Hrvaške — višek demonstracije za jugoslovansko edinost.

Odbor hrvaških in slovenskih socialistov — Srbi se niso mogli udeležiti. — je obiskala velika delegacija demokratičnih in neodvisnih jugoslovanskih strank. Najbrže je imel glavni govor vodja hrvaških socialistov Korač.

— Ta praznik je znamenje ne samo socialne, pač pa tudi narodne osvoboditve. — je rekel. — Narodna osvoboditev pride šele potem, če ima vsak narod pravico samodoločbe, to se pravi, če bo naš narod združen v prosto državo Slovencev, Hrvatov in Srbov.

— V tej vojni so narodi, ki se ne bore za svoje lastne, pač pa za tuje interese...

Po dolgotrajnem ploskanju je Korač nadaljeval:

— Naša narodna industrija se ne more razvijati, ker temu nasprotuje tuji kapital. Vzrok tega pa je, ker nimamo svoje lastne, neodvisne države. Vsled tega je osvoboditev delavskega razreda mogoča edinole potom osvoboditve našega naroda.

Predno pride socialna revolucija, naš narod že lahko obupa. In ravno iz tega ozira je vsak, ki daje v tem usodnem času prednost drugim vprašanjem namesto narodni osvoboditvi, prostovoljni delavci za svoj lastni pogin.

Če se bo uresničil mednarodni program socialistične stranke, ne sme biti nič več podobnega delovanju avstrijskih socialistov, ki so glasovali proti temeljnim pravicam češkega naroda.

Socialisti ne morejo imeti vojnih predlogov, pač pa samo mirne predloge. Da se pa doseže mir, morajo delovati za narodno osvoboditev in za uresničenje proste države Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Zatem je cenzor zaplenil par besed, ki se tičejo popolne osvoboditve.

Dr. Mate Drinković, demokratski voditelj, je zatem povedal socialistom, da se osvoboditev proletariata ne more uresničiti, dokler se "veliki narod, veliki proletarijat" ne otrese tuje vlade ter ne zahteva narodne edinosti in neodvisnosti.

Vse sprejete resolucije so zahtevale neoporečno pravico samodoločbe za vsako narodnost.

Zagrebska "Hrvatska Država", eden vodilnih hrvaških časopisov, pravi, da niso napravili ogrski načrti nobenega posebnega učinka.

Ogri namreč nameravajo združiti Hrvaško in Dalmacijo pod ogrsko krono ter s tem zatreti jugoslovansko gibanje.

Cenzor je črtil skoraj ves članek, pustil pa je le sledeča naziranja:

— Pokazali so nam sliko Jugoslavije, toda brez Slovencev, brez ogrskih Jugoslovanov, brez ozira na Srbe v Srbiji in Črnigori, brez Reke in brez svobode.

Pokazali so nam državo brez onega, kar potrebuje država, pokazali so nam avtonomijo pod ogrsko krono.

Mi smo povedali enkrat zavešelj, da ne sprejememo posamezne poravnave, na podlagi samo ene skupine, bodisi Srbov, Hrvatov ali Slovencev.

Mi smo en narod in eno ozemlje, in naš problem se da rešiti le kot celoten problem na podlagi naše skupne deklaracije.

Če mislijo gospodje uplivati na Hrvate s to ponudbo, se silno motijo.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDAJŠNJI DRŽAVI.

ZABE KOT ZAVEZNICE NEMŠKEGA KRONPRINCA.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Holandsko, 5. julija. — Karl Rosner, časnikarski poročevalec, katerega se pogosto označuje kot tiskovnega agenta nemškega kaiserja, opisuje v "Lothar-Anzeiger" pogovor, ki se je baje vršil med nemškim cesarjem ter nemškim kronprincom in tekom katerega je povedal sin svojemu očetu povest "o žabah v bitki pri Chemin des Dames."

Povest se je pripovedovalo, — pravi Rosner, — ko sta oče in sin stala na griču v bojnem sektorju armadne skupine generala von Frazois, dne 3. junija. Kronprince je rekel:

— Bilo je takrat, ko so se Nemci pripravljali na naskok na Chemin des Dames. Zabe, katerih je najti na milijone v močvirnatem sektorju reke Ailette, so kvakale na tako glušeč način, da so bili vsled tega Nemci v stanju spravljati na mesto baterije, municijo in kolone, ne da bi se jih razkrilo. Ko pa se je napad dejanski vzpnil, so bili glušeči koncert žab preprečil sovražniku ugotovitev pozicij nemških strojnih pušk.

V teku istega pogovora, — pravi Rosner, — je kaiser opisal prizor v pričetku preteklega leta, ko se je naprosilo za dovoljenje za uničenje slavnega francoskega gradu v Concy-le-Chateau, v bližini St. Quentin. Rekel je, da je omaroval, dokler niso njegovi vojaški svetovalci povdarili, da bi stolpi gradu, nahajajoči se v rokah sovražnika, lahko ogrozili življenja na stotine nemških vojakov. Kaiser je nato rekel:

— Ali bi se Francozi drugače obnašali v naši deželi? Zavarovanje vojaka je najvišja postava za poveljnika in nobenemu poslopu se ne sme priznati, če se pojavi vprašanje, kako odstraniti iz nevarnosti in smrti može, ki se bore za domovino.

ZANIMIVOSTI.**Trije neločljivi kralji.**

Poišči iz igre vse štiri kralje, a enega izmed njih položi na vrh karte, toda opaziti tega ne sme nihče. Govori pa le o treh, katere položi na mizo in jih pokaži družbi. Reči, da veže te kralje posebnim prijateljstvom in so neločljivi kar bodeš takoj dokazal. Po teh besedah položi enega spod, drugega v sredino, a tretjega vrh karte. Potem reci enemu izmed družbe, naj karte prevzigne. Ako razprostreš karte, bodo trije kralji zopet skupaj. Eden izmed treh je sicer drugi, kakor si jih prej kazal, toda nihče ne bode opazil tega. Ko so se namreč karte prevzignile, prišel je spodnji kralj na površje, kateri je bil pa itak že na enem.

Kako vržeš igro v zrak in bode vsakemu navzočemu obvisela karta na nosu.

Ko si bil izvršil s kartami že razne poskuse, vprašaj: "Kateri izmed družbe zna vrči karte tako v zrak, da bode vsakemu navzočemu obvisela po ena na nosu?" — Vsakdo bode premisljal in si trl

Nekdo, ki ve:

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

— Eden mojih bratov, — piše Stephane Lauzanne — ki je major in poveljnik bataljona senegalskih treselev, ima sedaj na sektorju zapadne fronte pod svojim poveljstvom Amerikance.

Glede njih mi je pisal sledeče:

— Pod svojim poveljstvom imam nekaj ameriških vojakov. Name so napravili izborni utis. Vsi so fini, pridni, mladi in krepki moške. Njihovo posebno izvežbanje je imenitno. Njihova disciplina je prvovrstna. Značilna je njihova dobra volja, in oni nimajo na sebi nič sence arogantnosti. Res, da se imajo častniki še marsičesa naučiti, toda v kratkem času se bodo tako izpopolnili, da bodo lahko z vsemi tekmovali. Ameriški polki bodo v kratkem času polki, katerim bo vsak častnik z veseljem in ponosom poveljeval.

Senegalske čete so najboljše čete v francoski armadi. To so napredne čete, in njihovega poguma ne more nihče nadladati. Mnenje, ki je zgoraj citirano je tem večje vrednosti, ker ga je podal častnik, ki pozna vojaške sposobnosti in ki je poveljnik izbranih čet. To popolnoma pobija pisanje in neumnost sodbe glede ameriških čet, ki so bile natisnjene v nemških listih.

Francoski pregovor pravi:

— Psi lajajo, če gre mimo karavana. Ta pogovor popolnoma pristaja sledeči izjavi:

— Nemški psi lajajo, če gre mimo ameriška armada!

glavo: "Ali je mogoče, da bi bil kdo tako spreten in bi znal izvršiti?" Vsakdo pa bode rekel: "Jaz ne znam!" Naposled bode družba prosila umetnika, naj on izvrši imenovano spretnost. Veliki umetnik pa bode mirno odgovoril: — "Jaz tudi ne znam! Saj nisem rekel, da znam, ampak vprašal sem samo, ali zna kateri izmed družbe."

Kako obdržiš po udarcu samo spodnjo karto.

Primi igro pri enem vozlu s palcem in kazalcem tako, da se bode palec dotikal samo skrajnega roba površnje karte, a bode kazalec katerega lahko povrh še zmoeš, segal daleč (s prvima dvema žlezama) pod spodnjo karto. Zlej reci enemu izmed družbe, naj močno udari po kartah. Odletele bodo vse, samo spodnjo bodeš obdržal v roki.

COAL CONSUMERS MUST BUY WINTER SUPPLY NOW

Consumers must buy their winter supply of coal during the Spring and Summer for storage if production is to be maintained at a maximum and the country enabled to avoid a serious coal shortage this winter.

1918
H. A. Garfield
COAL - FUEL - ANTHRACITE

Zakaj primankuje premoga

Izjavlja se, da primanjkuje premoga v glavnem radi tega, ker delavci malo delajo. — Premogari v gotovih okrajih delajo baje le po 20 ur na teden. — Nikakega pomanjkanja mož. — Največja naloga sedaj je navdušiti ljudi k večjemu naporu.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 3. julija. — Pivo pomenja več ladij in manj premoga, če se pripisuje polna vrednost nazorom ladijskega odbora in onim kurilne administracije. Ladijski odbor je pozitivno prepričan, da bomo imeli zmanjšati le 75 odstotkov uspešnosti pri grajenju ladij, če se oropa delavci njih piva, dočim so premogarski ljudje prepričani, da bomo imeli dosti več premoga, če odpravimo pivo.

Nazorom ladijskega odbora sta dala izraza Colby in Hurley v očičelnem sporočilu na kongres. Kurilna administracija ni še javno objavila svojega stališča, vendar pa je znano, da smatra pred kratkim ustanovljeni produkcijski departament pivsko vprašanje za enega glavnih faktorjev pri rešitvi problema, kako spraviti premogovnike do največje produkcije.

Povsem mogoče je, da imata oba prav, v katerem slučaju bo dežela trpela resne omejitve pri produkciji in naj se glasi odločba tako ali tako.

Kratkourno delo.

Vse kaže, da je kopanje premoga neke vrste industrijske mrtve roke. Premogari so dediči obrtnosti kratkih delavnih dni. Domneva se, da bi bilo lažje omajati to tradicijo, če bi se odpravilo pitje. Kratki delavni dan nudi daljše ure družabnosti v saloonih. Odpravite saloone in premogari bodo daljše delali.

Pa naj bo stvar taka ali taka, Ostaja namreč nepopitno dejstvo, da je največja ovira na poti k povečani produkciji premoga, ne glede na omejitve transportacije, odpor delavcev proti temu, da bi delali vsaj približno polni čas.

Če bi se moglo delavce-premogarje pregovoriti, da delajo po osen ur na dan, bi bilo mogoče dobiti več premoga kot ga more konsumirati dežela in veliko več kot ga morejo železnice prevesti. Premogovniki meškega premoga v Ameriki imajo možno kapaciteto 800 milijonov ton na leto. Potrebe za leto 1918 se je čenilo na 735 milijonov ton obeh vrst premoga, trdega in mehkega.

Sedanja izobilica železniških vozov.

Priznava se, da bi lahko premogari izkopali več premoga kot ga morejo železnice spraviti v stran, če bi delali toliko ur kot smatrajo to drugi delavci za kratek delavni dan in to brez ozira na razredčenje njih vrst vsled drafta, prostovoljnega pristopa k armadi ter prehajanja k drugim oblikam industrije. Lahko bi storili to tudi na njih sedanji udobni način, a

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.]

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANSEK, Box 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.

Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.

ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M", So. Chicago, Ill.

IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POBOTOVNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.

LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.

JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PREAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.

JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.

MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK SKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora. Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

ravno sedaj pričenjajo železnice, gari, — to je oni, ki dejanski kospoše od dobrega vremena in pajo premog, — od kosa ali na z vsemi prednostni centralizirane podlagi kontrakta. Izza davnih uprave, siliti v premogarje in v nečasov pa so delali le kratke ure — katerih okrajih stavlja dejanski in se krajše, odkar se je pričela na razpolago preobličeno železnično vojno ter se je povisalo plače. skih vozov.

Kurilna administracija je ustanovila produkcijski departament. Dosedaj sta bili produkcija in razdelitev posel enega in istega departamenta. Veliko sarkastičnih pripomb se je napravilo radi ustvarjanja posebnega produkcijskega departamenta ob tem pozne- nem času, vendar pa je naziranje kurilne administracije to, da je premogovni problem v glavnem oni transportacije in razdelitve kombiniran z ekonomijo. Dokler so zastajale železnice brez vsakega upanja za produkcijsko zmog- nostjo, je tičalo kaj malo delavcev v tem, da se je gromadno produk- cijo premoga.

Pospešitev produkcije.

Dasiravno je transportacija še vedno obvladujoči faktor, se je položaj kljub temu v gotovih ozirih izpremenil tako, da je primer- no in potrebno pospešiti produk- cijo. Razven povečane uspešnosti železnice je nastala potreba, da se delavci v rokih iz različnih vzro- kov podžge k večjemu naporu, kar bo imela za posledico hitreje nakladanje in odpošiljanje vozov, s čenur bi se poslužile vseh pred- nosti izboljšanja železniške služ- be. Čim več vozov dajo železnice na razpolago, tem bolj bodo v stan- ju dobavljati jih, če se jih hitro odpravljajo.

Prva naloga je, pregovoriti pre- mogarje, da delajo daljše ure in da so pozorni na delo, kadar de- spejo vozovi. Rudarski čas po Zdrženih državah znaša dejanski osem ur, vendar pa delajo premo-

NAZNANILO IN VABILO.

Cuddy, Pa.

Naznanja se članom društva "Narodna Zmaga" st. 148 SDPZ. in članom društva "Zlati se, Slo- vani!" st. 319 SNPJ., da se je vr- šila skupna seja dne 16. junija, na kateri se je sklenilo, da se pri- redi skupna veselica v soboto dne 13. julija v prostorih br. Lovren- ca Baselj. Začetek ob 6. uri zve- čer. Vstopnina za moške \$1.50; žene in dekleta vstopnine proste. Ves dobiček je namenjen v korist blagajne obeh društev. Zato se v- ljudno vabi vse občinstvo v oko- lici, kakor tudi sosedna društva, da se te veselice v obilnem številu udeležijo. To je prva skupna ve- selica obeh društev in se gre za za- četek napredka, da bo nam vsem v korist. Ako se nam posreči, bo nadalje poročamo. Zato, sosedna društva, Slovenci in Slovenke, na svidenje 13. julija! V enakih slu- čajih smo vedno na razpolago. Za dobro potrebo bo skrbel v to iz- voljeni odbor.

M. G. T.

I Š Č E

se dobre dogarje. Jaz imam zelo dober les in plačam zelo visoke cene za francoske doge. — Max Fleisher, 258 Lewis St., Memphis, Tenn.

(25—6, do pr.)

Rojaki, naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnev- nik v Zdrž. državah.

Slovensko samostojno bolniške podporno društvo za Greater New York in okolico

edino postavno priznano slovensko društvo v Greater New Yorku, zboruje vsako četrto soboto zvečer v mesecu v "BEETHOVEN HALL", 210 iztočna 5. ulica blizu 3. Ave. v New Yorku in se prične točno ob 8. uri zvečer.

ODBOR:

Predsednik: ANTON PLEVEL, 325 E. 24th St., New York, N. Y.

Podpredsednik: Anton Cretkovich, 1912 Linden St., Brooklyn, N. Y.

Tajnik: JOSEPH POGACHNIK, 56 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Blagajnik: ANTON KOSIRNIK, 340 E. 5th St., New York, N. Y.

Zapisnikar: JOHN LOBODA, 432 E. 5th St., New York, N. Y.

NADZORNIKI:

LUDVIK BENEDIK, 2315 Madison St., Brooklyn, N. Y.

JOS. ŠVALJ, 216 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

FRANK CERAR, 27 Gamma Place, Brooklyn, N. Y.

DRUŠTVENI ZDRAVNIK:

Dr. HENRY U. ROBINSON, 801 E. 10th St., med Ave. A in B, New York, N. Y.

BOLNIŠKI NADZORNIKI:

Za New York: FRANK VAVPOTIČ, 323 E. 24th St., New York, N. Y.

MARJA KOČAR, 240 E. 17th St., New York, N. Y.

Za Brooklyn: B. DERGANG, 105 Stanhope St., Brooklyn, N. Y.

MARY JUDEŽ, 62 Ten Eyck St., Brooklyn, N. Y.

Za Hoboken: MARTIN STARE, 205 Willow Ave., Hoboken, N. J.

Ciklon v Avstriji

Piše Carl W. Ackerman.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Ko je sprejel cesar Karol resignacijo barona Buriana, so se pan-germani veselili. Novi cesar — tako so mislili — bo izzval Ogrce. — Grof Černin, češki plemenitaš, je bil imenovan zunanjim ministrom in prijatelj grofa Tisze na Dunaju, vključno grofa Forgacha, se je potisnilo na stran. Grof Tisza je bil strmoglavljen kot ogrski ministrski predsednik in pro-nemški Ogri, z Andrassyjem in Appony-jem vred, so prišli na krmilo. Novega cesarja se je proslavljalo v Berlinu in pri avstrijskih Nemcih. Nemčija je domnevala, da je premagala dvojno monarhijo, ko je pridobila zase mladega vladarja.

Po kronanju cesarja na Dunaju in v Budimpešti se je pričel boj. To je bil prvi politični, vihar — pričetek vrtilice. —

Osebnost grofa Tisze.

Bil sem v Avstro-Ogrski, ko se je pričel vihar. Bil sem na nemško-avstrijski fronti z večjim številom inozemskih poročevalcev ter sem se vračal v Berlin, ko je bil sedanji vladar dvojne monarhije kronan v Budimpešti ni na Dunaju. Sestal sem se z večjim številom ogrskih političnih voditeljev pri svojih prejšnjih obiskih v Budimpešti in dasiravno jih nisem poznal intimno, sem vendar pogosto razpravljal z njimi glede ogrske politike in glede zunanjih zadev.

Grof Tisza je človek, kateremu se lahko približa. On govori angleški popolnoma gladko. On je vitez, močan in nadvladujoč. Licem v lice z njim v njegovi palači ministrskega predsednika visoko nad obrežjem Donave, obhaja človeka čustvo, da se nahaja v navzočnosti mož, ki hoče uveljaviti svojo voljo v vsaki stvari.

Dočim je govoril, je zrl direktno v obiskovalca in navadna očala, katera je nosil, so večala njegove zenice in na vsakega posetnika so uplivala oči tega železnega moža. Imel sem utis, da je prav tako mrzle krvi kot kak pruski general in da je njegovo srce prav tako trdo kot skale, na katerih je bila zgrajena njegova palača.

To je bile vedno slike grofa Tisze, katero sem imel, dokler se nisem nekega dne oglašil ob peti uri popoldne na sestanku z njim kot dogovorjeno. Ko sem šel preko trga, sem videl grofa Tiszo, ko je prihajal iz nekega vladnega poslopja, par sto čevljev vstran. Nosil je na rokah svojo malo umukinjo. Obleden je bil v dolgo, črno sukno in na glavi je imel cilindar.

Stopil sem v palačo, pokazal svojo izkaznico vratarju, ki je nosil tako mnogo odlikovanj, da so bila pokrita cela prsa in takoj se me je sprejelo v čakalnico, iz katere se je videlo na balkon, na katerem je čakalo več članov grofove družine na njegov povratek. Železni grof se je pokazal na balkonu, s smehom na obrazu ter očitno v najboljšem razpoloženju. V par minutah je izginil.

Pozvalo se me je v njegov in tam sem se sestal, ne s smehljajočim se možem, katerega sem videl preje skozi okno, temveč s trdnim, mrzlim in formalnim diktatorjem, dvojne monarhije. V svojem uradu in parlamentu, kjer sem ga videl pozneje, je bil političen stroj, človeška trdnjava reakcije, dočim je med svojo družino videti — človeško bitje. On je nasprotoval vsem reformam. On je vrjel v božansko pravico ogrskih plemenitašev. On je sovražil svoje politične nasprotnike in oni so sovražili njega.

On ni hotel govoriti z grofom Andrassyjem, ki je bil najbolj pronemški izmed ogrskih plemenitašev in grofa Andrassyja ni bilo videti v istem klubu, v isti javni gostilni ali isti predvorani parlamenta obenem z grofom Tiszo. Železnega grofa se je javno obsojalo, sramotilo in privatno kritiziralo in blatilo, a dokler je živel Franc Jožef, je bil Tisza mož, ki je držal monarhijo združeno in lojalno do Habsburžanov.

Stranska vrata Berlina.

Bila je pogumna in odločna kretnja cesarja Karola, ko je izbral grofa Černina za zunanjega ministra ter podpiral na Ogrskem nasprotnike grofa Tisze. Riskiral je več kot so številni njegovi prijatelji in svetovalci domnevali, da bo s tem pridobil. Riskiral je dejanski vse: svoj življenjski, svojo krono in bodočnost monarhije.

Cesar Karol pa je bil mlad in brez strahu. Izbral si je grofa Berchtolda in generala von Arza, načelnika generalnega štaba, za svoja osebna zaupna svetovalca. Ta dva nista bila prijatelja grofa Tisze. Cesar je igral za uspeh brez pomoči Tisze in kot so pokazali poznejši dogodki, je tudi — izgubil.

Vzroki njegovega izjalovljenja so vzroki zadnje krize na Dunaju. To je storijska političnega viharja, ki se je razvil v ciklon.

Pred nedavnim časom sem se sestal z nekim diplomatom v Švici, ki je do preteklega decembra živel na Dunaju. Bil je intimen prijatelj družine vojvodinje iz Parme, tašče mladega cesarja. Videl je cesarja Karola v palači vojvodinje ter v avstrijskem glavnem stanu v Badenju. Imel je za seboj leta diplomatske izkušnje v Avstriji in Italiji in ker je bil odličen človek, je bil tudi zaupen obiskovalec cesarjeve palače.

— Cesar Karol — je rekel — spoznava, da Avstrija ne more priti i te vojne tako, kot je sestavljena sedaj. — Ona ne more biti absolutna monarhija, ko se enkrat vrne mir. Po žrtvah, katere je celi narod doprinesel tekom bojev, mora imeti tudi več prostosti in več političnih pravic. To cesar ne le spoznava, temveč tudi veruje. Tekom preteklega leta je bil cesar na delu pri načrtu reorganizacije. On veruje v avstro-ogrsko federacijo držav. On

veruje, da je vsakemu narodu v monarhiji treba dati neodvisnost v njega notranjih zadevah, da mu je treba dati posebno ustavo in zastopstvo.

— Cesar — tako mi je zagotovil ta diplomat — veruje, da je edina pot, po kateri bo mogel narod preživeti rekonstruktivsko dobo, ta, da se napravi iz monarhije konfederacijo združeno v kroni Habsburžanov. Cesar bi ostal vladar Avstro-Ogrske, a vsak narod bi imel svojega lastnega podkralja.

Bilo je v namenu, da realizira ta načrt, ko je prekinil cesar Karol vse zveze z grofom Tiszo, ki je nasprotoval vsaki in vsem reformam ali izpremembam v monarhiji. Politike cesarja pri izbiri grofa Černina je bila, da ima ministra za zunanje zadeve, ki bo/mogel in hotel delati v sporazumu z Berlinom, s takozvano zmerno stranko. —

Grof Černin, domim je skušal izpeljati politiko svojega vladarja, je postal vedno bolj in bolj orodje v rokah dr. Kuehlmanna. Dunaj je postal — zadnja dver v — Berlin.

Dočim sta nemški minister za zunanje zadeve, von dr. Kuehlmann ter kanler grof Hertling, kojega sedanja politična važnost je v tolikem razmerju z ono von Kuehlmann kot je luna proti soncu, vstrajala v Berlinu pri onem miru, katerega bi se ne moglo skleniti, dokler bi svet ne priznal nemške zmage, je stal grof Černin pri vhodu na Ballhausplatz na Dunaju s smehom na licu in z roko, pripravljeno v pozdrav, da sprejme vsakega potujočega državnika, ki bi slučajno želel razpravljati z njim glede miru.

Na ta način je Nemčija prikrila svojo slabost in svoje napake. V Berlinu je rožljala s sabljo ter kazala mišaristično fronto. —

Največje mirovne pogoje Nemčije se je razpošiljala iz Berlina. Najmanjše pogoje pa se je objavljalo na Dunaju. Pri zadnjih vratih je prošil Černin miru potem sporazuma, za razoroženje ter ligo narodov. Dočim se je Berlin bahal, je Dunaj prosjačil in Nemčija je vedela skozi ves ta čas, da lahko utihotapi mirovne pogoje skozi — zadnja vrata, če bi ne mogla prisiliti zaveznikov, da razpravljajo o miru po končani ofenzivi v Franciji ali tekom nje. Nato pa naj bi imela Nemčija glavno besedo ter odločevala za centralne zaveznike. —

Tekom vsega tega časa pa se je mladi vladar igral z ognjem. Tajno je skušal spraviti Francijo, Anglijo ali Združene države v mirovna pogajanja, da pa bi informiral glede svoje delavnosti svojega ministra za zunanje zadeve ali pa Berlin.

Prisluškoval je pritožbam Slovanov. Govoril je s Čehi in prijazen je bil s Poljaki. Podpiral je Madžare, ki so bili proti Tiszi. Vedel je, da so vsi Slovani proti-nemški. Kljub temu pa jih ni izzval kot je storil to stari cesar in kot je pričakoval to in želel Berlin.

Našel je tudi, da se stranka Tisze pogaja z Berlinom, da intrigira Nemčija proti njemu. Videl je rastočo agitacijo boljševikov ter se je bal. Soglasno z dunajsko "Arbeiter-Zeitung" obstaja že sedaj avstrijska mednarodna boljševiška organizacija. Razven tega obstajata še dve proti-nemški in proti-monarhični organizaciji, znani kot "Freie Jugend" in "Poale Zion". Dasiravno se je cesar bal teh organizacij, je preje hotel skleniti z njimi kompromis ter jih potolažiti.

To ni bilo prav nemški stranki v Avstriji in nemška

REMEMBER THE DAYS

SUNDAY	ONE MEAL WHEATLESS	THURSDAY	ONE MEAL WHEATLESS
MONDAY	ALL MEALS WHEATLESS	FRIDAY	ONE MEAL WHEATLESS
TUESDAY	ONE MEAL WHEATLESS	SATURDAY	ONE MEAL WHEATLESS
WEDNESDAY	ALL MEALS WHEATLESS		

vlada je poslala politične špijone na Dunaj, v Prago, v Plzen ter druga mesta, da zaznamujejo vse sodelavce in somišljenike ter organizacij. Nemčija je vodila v Avstriji isto propagando kot jo je vodila na Bavarskem. Vsi oni, ki niso vrjeli v "močan nemški mir" ali v "Hindenburgov mir", so bili na — črni listini. Voditelje se je vrglo v ječo.

Nemčija je prišla v Avstrijo "izčistiti hišo", vendar pa je našla, da je to težka naloga, kajti avstrijski boljševiki niso bili edini nasprotniki nemške zveze. Bili so nekateri plemenitaši v visokih dvornih krogih ki so bili prav tako proti-nemški kot so bili nekateri med radikalnimi socijalisti.

Tajno poročilo profesorja Lammascha.

Ker je postala Švica mednarodna politična borza za vojskujoče se in nevtralne, je bilo povsem naravno, da je par telh proti-germanov prišlo tjakaj, da razpravljajo neformalno z zavezniki glede miru. V januarju, soglasno z rakritji nemškega časopisja na Dunaju, je prišel dvorni svetnik, profesor Lammasch, član avstrijske gospodske zbornice ter zaupni svetovalce cesarja, — v Bern na posebni zaupni misiji.

Po njegovem povratku — tako je ugotovil dr. Friedjung v nekem članku v N. F. Presse, — je spisal Lammasch posebno poročilo na cesarja Karola ter priporočil, naj Avstrija obvesti nemškega cesarja in zaveznike, da se bo po vojni Avstro-Ogrska odčlila od nemške centralno-zavezniške zveze.

Poročilo se je očitno predložilo brez vednosti grofa Černina, kajti večina javnih obsojanj tega predloga je prišla iz vrst političnih pristašev zunanjega ministra. Objavljene priporočile profesorja Lammascha je tvorilo prvi dogodek, ki je omajal zaupanje nemške vlade v mladega cesarja.

Njegovo ljubimkovanje z zavezniki ob onem času se je ostro kritiziralo v Nemčiji in sicer tako kot je bilo mo goče, ne da bi se dovedlo do spora med Berlinom in Dunajem.

Ko pa se je kritika razvila v narodni škandal, je nastopil profesor Lammasch v gospodski zbornici ter javno zanikal, da je dal priporočilo, katero se mu je pripisoval. S tem, da je rekel to, je storil Lammasch le enostavno vnaprej to, kar je storil njegov cesarski mojster par tednov pozneje, ko je francoska vlada objavila pismo cesarja Karola na princea Siksta Burbonskega.

— Lagal je, — da rabimo izraz Clemenceau-ja.

Ko je govoril grof Černin po obisku cesarja v sestradanih okrajih Češke, je napadel Čehce ter jih imenoval izdajalce. Raditega se mu je ploskalo v Berlinu ter ga zmerjalo doma. Ko je končal svoj nagovor, je bilo čuti iz občinstva živžive in sramotenja. Sledila je splošna debata, a glede tega razvoja je bilo v radikalnem časopisju čitati le dve vrsti, dočim je vladno časopisje molčalo.

— Ne dovoli se nam objaviti debate, ki je sledila.

(Konec prihodnjic.)

Potujčevanje Srbov

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Vzhodna in jugovzhodna Srbija, dolina reke Morave, Niš in Skoplje so sedaj v rokah Bolgarov.

Bil je pa čas in ni še dolgo tega, ko so se po poročilih nekaterih dijakov, ki so študirali komplicirane plemen na Balkanu, vzhodni Srbi in zapadni Bolgari zaganjali drug v drugega, kako velika je razlika med Srbi v zapadnih gorah od Bolgarov na Balkanu.

Da bi se zopet povrnili v oni veseli čas ter bolgarizirali narod onega okraja, ki je zdaj v bolgarskih rokah, ter bi smatrali to kot neoporekljiv element svojih vojnih zahtev, bo najbrže cilj vladne okupacije.

Srbske otroke že silijo, da se uče bolgarske zgodovine na Balkanu v bolgarskem jeziku.

— "ic", ki je karakteristična konenica srbskih imen, ki je njihovo originalno znamenje, je pod kaznijo zapovedano izpremeniti v bolgarski "ov".

To je samo par primer bolgarskih metod, da bi zopet napravili zvezo med niskimi Srbi in sofijskimi Bolgari, katero zvezo je zgodovina tako megočno uničila.

Poleg tega imajo še druge metode. O eni teh metod so pred kratkim poročali iz različnih virov, toda od nikjer bolj natančno in razvidno, kot je to sporočil srbski dopisnik hrvatskega lista "Primorske Novine".

"Bolgari", pravi dopisnik, "so ustanovili povsod posebne komisije, katerih člani hodijo v osvobodeni ozemlji od hiše do hiše ter vprašujejo ljudi, če so Srbi ali Bolgari."

"Oni, ki pravijo, da so Bolgari, morajo podpisati deklaracijo, katera bo služila — kot pravijo Bolgari — kakor dokaz, da je narod, stanujoč v teh krajih, bolgarski. Oni, ki podpisajo deklaracijo, in ki so sposobni za vojaško službo, morajo obleči bolgarsko uniformo, nakar jih takoj pošljejo na solunsko fronto, kjer se oče mora boriti proti svojemu sinu ter brat proti bratu."

"Oni pa, ki izjavijo, da so Srbi, so zaznamovani možje. Naprtijo jim kak zločin, nakar nikoli več ne vidijo belega dne."

Da to poročilo ni izmišljeno, dokazujejo tudi druge priče in teh priče ni malo.

To so dejstva, katere bo treba vpoštevati na mirovni konferenci, ko bodo Bolgari stavili svoje zahteve glede narodnosti. To naj si posebno zapomnijo tudi Amerikanci, glede katerih so člani bolgarske vlade pred par tedni rekli, da bodo podpirali bolgarske zahteve.

Rojaki, naročite se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združ. državah.

Francoski vojaki v nemškem jetniškem taboru. Sliko je prinesel seboj francoski vojak, ki je pobegnil

FRENCH PRISONERS IN A GERMAN PRISON CAMP. FROM A PHOTOGRAPH BROUGHT AWAY BY A FRENCHMAN WHO ESCAPED.

The Answer of the Foreign Born

By

Hon. Franklin K. Lane, Secretary of the Interior.

We came to America to help in the making of this new land — for our own good and for the good of our children.

The gate was open; we gave nothing to enter. The paths that other feet had beaten we followed. The lands others had found and fought for were given us if we would make them into homes.

In the old land, the motherland, we worked for a living; here we worked that we might really live. Hope filled our hearts. In the old land, the motherland, our boys could be no more than we had been.

Their way was barred by the man above, the man born to land and position and preference. Always there was the man above, to whom he must defer his hat in token of deference and subjection. Strive as he might, sacrifice as he would, there was always that man above — the man on the hill — whose place he could not reach.

For that man's sons there were schools and professions and places of honor. For our sons there was work, work without hope, the work of stalwart, steady oxen, work for a living, not for the full life of the boy's yearning and his capacity.

The girl of his heart he could not marry, for she lived on the hill, and the hill to him was a word apart, never to be sealed by his aspiring impulse. The way of public service was closed to him save as the servitor of the man above. A soldier he could be; aye, he must be, under a captain who knew him only as a shield or a spear, under a king he had no part in choosing, under a flag that gave him boundy, not opportunity.

And we, the foreign born, are here now to do our part, our full part, in the making of America.

All the thousands of years of upward struggle, the climb from serfdom up, has led to the land of equal chance.

We fled from the man above.

Here we have no master but ourselves. Our hats come off to genius, not to rank. The great house on the hill is the home of one who once was a section hand. His money gave wages till we had money to pay wages.

There was hope in our hearts and that hope has blossomed into bright-eyed boys and girls, into homes where pianos play, into schools and colleges and law courts and legislatures, where our boys work beside all other boys and win ahead, into honors which come with talent, leadership that comes with character, into fellowship that knows no circle besides a common taste, into a pride, a compelling pride, a spurring, life-giving pride that we are of, that we are for — this land of equal chance.

If justice fails in this land, ours is the fault. If the torch of liberty fades or fails, ours be the blame. If our flag falls, all the eager and struggling ones in other lands will lose heart; all those who painted its starry field in hopeful blue and drew its stripes in courageous red will reproach us forevermore.

We know that this freedom is at once our glory and our danger. For now there is no man above, we have no will to guide but our own. We have come to the time of test.

We will not falter; we will not weaken. The Old World shall not see us break, and run when challenged.

What has been gained and given to us we hold for ourselves and our sons.

Odgovor v inozemstvu rojenih

Hon. Franklin F. Lane, tajnik za notranje zadeve.

Pršli smo v Ameriko, da pomagamo pri grajenju te nove dežele. — V svojo lastno korist in korist naših otrok.

Vrata so bila odprta. Ničesar nismo dali pri vstopu. Sledili smo stezam, katere so ugledali drugi. Ozečila, katera so našli drugi ter se borili zanje, se nam je dalo, če smo jih hoteli izpremeniti v domovino.

V stari deželi, v domovini, smo delali za življenje. Tukaj pa smo delali, da moremo resnično živet. Upanje je polnilo naša srca. V stari deželi, v domovini, niso mogli biti naši dečki nič več kot pa mi sami.

Njih pot je bila zastavljena od moza zgoraj, od moza, ki je bil rojen za zemljo, za mesta in prednosti. Vedno je bil moč zgoraj, pred katerim je moral sneti klobov in znamenje spoštovanja in podložnosti. Naj se je boril kot je hotel, naj je žrtvoval, kar je hotel — vedno je bil moč zgoraj. — moč na griču, — kojega mesta ni bilo mogoče doseči.

Za sinove onega moza so bile sole in službe in častna mesta. Za naše sinove pa je bilo le delo, delo brez upanja, delo močnega in ustrajnega vola, delo za golo življenje, ne pa za polno življenje, glasno z željami in sposobnostjo dečkov.

Dečlice svojega srea ni mogli poročiti, kajti živel je na griču in grič je bil zanj odločen svet, v katerega ni mogel nikdar udrsti s pomočjo svojih stremeljih nagnenij. Pot k javni službi je bila zanj zaprta; razven da je hotel biti moza zgoraj. Vojak je mogel biti; žalbivo, moral je biti, pod poveljnikom, ki ga je poznal le kot svoj ščit in kopje, pod kraljem, katerega si ni izbral in pod zastavo, ki mu je nalagala obveznost, a ni dajala nikake prilike.

In mi, v inozemstvu rojeni, smo tukaj, da izvršimo svoj del, svoj

polni del pri ustvarjanju Amerike. Vsi tisoči let borbe navzgor peljanja iz suženjstva, so nas do vedla v deželo enake prilike.

Bežali smo pred tem človekom zgoraj.

Tukaj nimamo nobenih mostov razven sebe samih. Naši klobovi se dvigajo z glav pred žem, ne pa pred dostojanstvom. Velika hiša na griču je dom človeka, ki je bil nekoč dminar na progi. Njegov denar je dajal plače, dokler nismo imeli denarja da plačujemo mi plače.

Upanje je bilo v naših srcih in to upanje je vsevalo v bistvo oke dečke in dečlice, v domove, kjer se igra na glasovirje, v šole, kolegije, sodišča in zakonodaje, kjer delajo naši dečki v družbi drugih dečkov ter napredujejo do časti ki prilijajo s talentom, do vodstva, ki pride iz značaja, do tovarištva ki ne pozna nikakih meja razven onih skupnega okusa, do zavesti časti, zmagovalce, življenje vzbujajoče časti, da smo iz te dežele, da smo za to deželo — enake prilike.

Ce se ne vrši pravica v tej deželi, je to naša krivda. Če plamenica prostosti pojema ali če ugasne, naša bo krivda. Če pade naša zastava, bodo izgubili srce vsi hrepeneči in boreči se v drugih deželah. Vsi oni, ki so si slikali njeno zvezdno polje z upadno modro barvo ter vlekli proge s pogumno rdečo barvo, nam bodo očitali skozi večne čase.

Mi vemo, da je ta prostost obenem naša slava in naša nevarnost. Sedaj ni namreč nobenega moza zgoraj. Nobene volje nimamo, da nas vodi kot edino le svojo lastno. Pršli smo do časa preiskunje.

Ne bomo omahovali, ne bomo postali slabiji. Stari svet nas ne bo videl umikati se in bežati, ko se nas je izzvalo.

Kar se je doseglo in kar se nam je dalo, držimo za same sebe in tukaj, da izvršimo svoj del, svoj

DOBER TEK

je glavni pogoj od katerega je popolno zdravje odvisno. Obdržati tek in ukrepati čet prebavni aparat, da zamore svoje delo pravilno rešiti je potrebno jemati včasih dobro znano, zelo čisto zdravilo, ki se kuje.

SEVEROV

Želodčni grenčič

Poznan je po cel Ameriki kot dobro želodčno zdravilo, ki napravi tek. Pomaga odstraniti nečistost iz sistema ter odpravi zaprtje in neprebravo. Pri nemudni mrzlici je posebno priporočljivo, ker olajša napad, ozdravi bolečine in pomiri krče.

Cena 75c. in 31.50c. v lekarnah. W. F. Sever & Co., Cedar Rapids, Iowa.

Zapadna fronta

(Nadaljevanje s 1. strani.)

nekaj bližinskih izstrelkov. V tem sektorju so se jih posluževali ta dan prvič iz dolgega časa. Tudi nemški aeroplani niso nič kaj posegali v akcijo. Za nemškimi črtami je bilo videti semtertja par posameznih gruč vojakov ter nekaj mož na biciklih.

V Pikardiji se ni med 29. junijem in 30. junijem do poldneva ničesar posebnega pripetilo, izven, da so bili sovražnikovi zrakoplovi v akciji. Napadali so bolj kot ponavadi. V zraku se je vršilo par bojev. En sovražniški aeroplan je bil izstreljen. Nemški aeroplani so vrgli pomoči par bomb, ki so padle na naše frontne črte.

V ozemlju, ki se nahaja za nemško črto, nismo ničesar važnega opazili, razen to, da je prišel oddelek petdesetih ali šestdesetih Nemcev pred ogenj naših pušk, ko se je mudil v bližini Fontaine godde. Oddelek se je razkropil in začel bežati.

Tekom jutra je padel nek propagandni balon med naše črte.

Nadaljevanje torkovega poročila se glasi:

Sekeja B. (Nadaljevanje.) — Uspešen napad, ki so ga vprizorile naše čete 1. julija zvečer v okolici Chateau Thierry, sta izvedla dva bataljona ameriške infanterije. Napad so pripravljale tekmo dvajsetih ur ameriške baterije z obsežnim obstreljevanjem.

Infanterijska akcija se je začela ob šestih zvečer. Zavzeli smo vse cilje ter konsolidirali naše pozicije tekmo podkruge ure. Sovražnikove izgube so bile izvanredno težke. En sovražniški polk je bil dobesedno uničen. Sovražniške pozicije smo zavzeli z bajonetnim naskokom. Zabili smo veliko vojnega materiala ter precejšnje množice mrtvice.

Ob 3. uri 45 minut zjutraj so Nemci pripravili protinapad. Dobro, da smo pozicije dobro utrdili ter smo zamožili sovražnika poginati nazaj s težkimi izgubami. Imel je veliko mrtvih in ranjenih. Ujeli smo tudi nekaj jetnikov. Kolikor se je moglo dosejati doganiti, znašalo število ujetih 500; med njimi je tudi šest častnikov. Z oziranjem na uspeh, ki smo ga dosegli, so bile naše izgube malenkostne.

V okolici Chateau Thierry je vladala 29. in 30. junija precejšnja aktivnost, toda kaj posebnega se ni pripetilo. Tekom jutranjih ur je bila nemška artilerija precej aktivna. Njen ogenj je bil v prvi vrsti namenjen proti našim naprejem potisnjenim postojankam, med Belleau, Clerembauts in Marett. Najbolj močan je bil vzhodno od naših pozicij. Sovražnik je obstreljeval več točk, ki se nahajajo za našo bojno črto. Ogenj je bil bolj vstrajen kot pa močan. Sovražnik se je posluževal visokosplozovnih snovi in ne toliko plinov.

Videti je bilo več kot pa navadno število aeroplanov. Vzhodno od našega sektorja so naši protizračni topovi izstrelili nek sovražni zrakoplov, nakar je bil prisljen spustiti se na zemljo za nemško črto.

Nesreča pri izletu.

Peoria, Ill., 5. junija. — Domneva se, da je utonilo več sto oseb, ko se je v reki Illinois, 5 milj od tukaj, sinoči prevrnil izletni parnik Columbia. Iz Pekina, Ill., ki je blizu kraja nesreče, so prišle vse bolniške strežnice in zdravniški, ki so mogli priti. Parnik je začel v megi ob breg Peoria, vsled česar je dobil spredaj veliko luknjo, ter se je takoj potopil.

Čeho-slovaška zmaga

000

ČEHO-SLOVAKI SO IZVOJEVALI V SIBIRIJI VELIKO ZMAGO NAD BOLJŠEVIKI. — BOLJŠEVIKI SO IMELI VELIKE IZGUBE. — ZASEDLI SO VAŽNO MESTO IRKUTSK. — KERENSKY PRAVI, DA JE RUSIJA ŠE VEDNO V VOJNI PROTI NEMČIJI. TROCKY ZAHTEVA PRISILNO VOJAŠKO SLUŽBO

000

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 5. julija. — Bila se je velika bitka okoli 250 milj zapadno od Irkutsk s Čeho-Slovaki in boljševiki. Čeho-Slovaki so bili zmagovalci. Poroča se, da so boljševiki izpraznili Irkutsk ter vzeli v svojem begu s seboj veliko zalogo živeža. Čeho-Slovaki so vsled zadnjega uspeha in prejšnjih zmag razširili 3000 milj po Sibiriji ter imajo tudi pod kontrolo Vladivostok.

Parlamentarni tajnik zunanjega ministrstva Lord Robert Cecil, razpravljajoč ruski položaj, je danes rekel nekemu poročevalcu:

„Česka armada je brez dvoma ona armada, ki je operirala že nekaj tednov proti vzhodu čez Sibirijo, delujoč skupno s protiboljševiško vlado, katere glavni stan, bi rekel, se nahaja v Omsku. Po bitki so boljševiki izpraznili Irkutsk ter s tem napravili splošno situacijo še bolj zamotano.

Medtem pa drže oboženi česki oddelki v presledkih fronto kakih 3000 milj. Imamo informacije, da so v Omsku in Samari koncentrirani močni oddelki čeških čet. Sedaj ni prometa na transsibirski železnici med vzhodno Sibirijo in Rusijo. Ne vemo, ako so železnico razurili. Čehi so se tudi polastili vlade v Vladivostoku.”

Washington, D. C., 5. julija. — Zakasnelo poročilo iz Irkutsk s dne 28. junija in danes prejeto v državnem departamentu pravi, da je bila vsa zveza z Volgdo, Moskvo in mnogimi drugimi kraji v zapadni Sibiriji za nekaj dni pretrgana. Zadnje poročilo poslanika Francisa iz Volgde na državni departament je bilo poslano 24. junija.

Vršila se je bitka pri Nerhni-Udinskem ob sibirski železnici 80 milj od Bajkalskega jezera in je imela za posledico, da so bile ruske vladne čete pognane iz tega kraja.

Pariz, Francija, 5. julija. — Prejšnji ruski ministriški predsednik Aleksander Kerensky in švedski socialistični voditelj Hjalmar Branting sta danes zjutraj pristostovala seji socialistične stranke v poslanski zbornici. Bivši ministriški predsednik Kerensky je obsojal boljševiško politiko in je pokazal prepis protesta, ki je bil sprejet 18. maja 1918 na tajni seji ruske narodne skupščine proti brest-litovski mirovni pogodbi, izjavljajoč, da se Rusija še vedno nahaja v vojni z Nemčijo. Rekel je, da bo ta protest pozneje objavljen.

Branting je pripovedoval francoskim socialistom o delovanju nemških socialistov ter je namignil na konferenco, ki bo sklicana, kakor je rekel, kakorhitro bodo dovolile okoliščine.

Moskva, Rusija, 5. julija. — Po mnenju vojnega in mornariškega komisarja Leona Trockyja je mednarodni položaj ruske sovjetove republike tak, da jo more varovati le močna armada na podlagi prisilne vojaške službe. Predložil je poročilo, ki se zavzema za splošno vojaško službo tako za buržuazijo, kakor za delavce in kmete in upa, da bo peti kongres sovjetov sprejel tako odredbo.

Ministriški predsednik Lenin je odobril poročilo in podrobnosti se že izdelujejo.

Medtem pa je Trocky že odredil registracijo vseh moških med 19. in 40. letom in vstop v vojaško službo skupno z delavci buržoaznega razreda, rojenimi 1896 in 1897.

Boržuazni razred bo sestavljen v oddelke, ki se ne bodo bojevali, temveč bodo kopali strelne järke in čistili barake in taborišča. Pozneje pa bodo morebiti pripuščeni v vojaško službo, ako so dokazali „s čini, svojo lojalnost do delavškega razreda in revnih kmetov”.

Amsterdam, Nizozemsko, 5. julija. — Kakor pravi neko poročilo iz Kijeva, da so se armenske čete v svoji ofenzivi v Transkavkaziji dobro utrdile v tem prej ruskem ozemlju.

Zadnje vest iz tega vira pravijo, da je armenska armada 25 tisoč mož zavzela mesto Eriyan 115 milj južno od Tiflisa in okoli 50 milj v notranjosti transkavkasko meje.

000

Italijanska fronta

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Glavni stan italijanske armade, zrakoplovi razdeljali mostove. Ko 3. julija — (Poročilo Associated Press.) — Ob dolenjem teku reke Piave se je vedno vrše taki boji, kot so se vršili zadnji teden. V tem ozemlju je samo blato, pesek in voda ter je preraščeno z visoko travo. Velike težkoče povzročajo dež ter včasih tudi viharji, ki divjajo nad to okolico.

V tem kraju so Italjani na osem milj dolgi fronti vprizorili na starih točkah napade na avstrijske pozicije. V tem primeroma najmanjši odseku so napravili Avstrijci nič manj kot dvajsetih provizoričnih mostov preko reke. Toda naši aeroplani so jih razdeljali s tem, da so metali nanje male sodčke gorčnega olja.

Italijanska infanterija je ponavadi čakala v bližini, kdaj bodo sovražniki prišli. Povedati so, da so jih silili

Slovenska-Hrvatska Zveza

v Združenih Državah Ameriških in Canadi.

Ustanovljena 1. januarja 1903 v Calumet, Michigan.

Inkorporirana 11. junija 1906 v državi Mich.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: FRANK GREGORICH, Box 28, Dodgeville, Mich.
Podpredsednik: GEORGE KOTZE, 115 Grant Avenue, Eveleth, Minn.
Prvi tajnik: ANTON GESHEL, Borgo Block, Calumet, Mich.
Zapisknik: MATHIAS OZANICH, Seventh Street, Calumet, Mich.
Blagajnik: VINCENT ARBANAS, First National Bank, Calumet, Mich.

NADZORNI ODBOR:

I. nadzornik: ANTON GERZIN, Eveleth, Minn.
II. nadzornik: JOHN B. MALNAR, Calumet, Mich.
III. nadzornik: PAUL SEALITZ, 209 Seventh St., Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

I. porotnik: MATH. ZGONC, Box 423 Ely, Minn.
II. porotnik: VILJEM MIHELIC, Calumet, Mich.
III. porotnik: FRANK LEVSTIK, Box 103, Aurora, Minn.

POMOŽNI ODBOR:

JOHN KAMBICHI, 417 Osceola St., Laurium Mich.
LUKAS STEFANEK, Calumet, Mich.
MARKO JOTICH, Calumet, Mich.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

DR. JOHN S. STEFANEK, 268 1/2 First Avenue, Milwaukee, Wis.

ODVETNIK:

ANTHONY LUCAS, Calumet, Mich.

Opomba.—Vsa dopisovanja, kakor tudi spremembe članov in članice naj se pošiljajo na glavna tajnika: Anton Geschel, Slovenic Croatian Union, Borgo Block, 5th St., Calumet, Mich.
Denarne pošiljave naj se pošiljajo na blagajnika: Vincent Arbanas, First National Bank, Calumet, Mich.
Prošnje za novo pristopne članice in članice naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika: John S. Stefane, 268 1/2 First Ave., Milwaukee, Wis.
Vse pritožbe naj se pošiljajo na predsednika porotnega odbora: Math. Zgonc, Box 423, Ely, Minn.

Uradno glasilo: GLAS NARODA.

Avstriji delati na avstrijskih črtah, katere so obstreljevali Italijani.

Z novih pozicij se daj kontroirati reko Bonto pri Valstagni, ki vodi v dolino spodnjega teka Brente.

Ustaja v Južni Afriki

Poročilo generala Bothe giede ustaškega gibanja v Južni Afriki. Nemško propagando se vidi v poskusih, da se izvede ustaja v deželi.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Curich, Svica, 5. julija. — V sredo so poročali dunajski listi o velikanskim nalihiv in nenormalno nizki temperaturi po vseh delih Avstro-Ogrske.

Bili so tudi hudi snežni viharji in mraz v Bosni, Hercegovini in Dalmaciji. Snežilo je 9 ur in prideli so zelo trpeli.

Mraz v Avstriji.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Curich, Svica, 5. julija. — V sredo so poročali dunajski listi o velikanskim nalihiv in nenormalno nizki temperaturi po vseh delih Avstro-Ogrske.

Bili so tudi hudi snežni viharji in mraz v Bosni, Hercegovini in Dalmaciji. Snežilo je 9 ur in prideli so zelo trpeli.

Finska bo napovedala vojno.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

Stockholm, Švedska, 6. julija. — V uradni tiskovni tiskovni listov se vsako uro pričakuje napoved vojne finske vlade proti zaveznikom.

Previdne gospodinjice

Imajo dobro vedno eno steklenico Dr. R. Kolerjevega PAIN-EXPELLER. Zanesljivo sredstvo za vstajanje pri revmatičnih bolečinah, prehladu, zadrževanju itd. Jedite pravi s varstveno znamko sidra. 35c. a. d. e. v lekarnah in uradno od F. A. D. RICHTER & CO. 74-80 Washington Street, New York, N. Y.

Zdravim samo moške.

Dr. Koler je najstarejši slovenski zdravnik, specializirani v Pittsburgu in ima 28-letno izkušnjo v zdravljenju moških bolezni.

Zastrupljenje krvi zdravi s slovitim 000, ki ga je izumel profesor dr. Ehrlich. Ako imate izpuščaje in mozole po telesu, v grlu, ako vam izpadajo lasje, ves boli v kosteh, pridite in sčistite vam bom kri. Nikakor ne čakajte, kajti ta bolezen se preneha naprej.

Vso izločevanje iz kanala za izpuščaje vode zdravim po najnovejši metodi in v kolikor mogoče kratkem času. Kadar spoznate, da nimate več moške moči, ne čakajte, temveč pridite in vrnil vam bom moško moč. Kilo zdravim v 30 urah brez operacije.

Bolečine v mehruju, od česar prihajajo bolečine v hrbtu in križu, palenje pri mokrenju in ostale bolečine te vrste zdravim z največjo gotovostjo.

Revmatizem, trganje, bolečine, cteklina, lisaj, škroflje in druge kožne bolezni ki nastanejo vsled nečiste krvi, ozdravim v kratkem času, da ni treba ležati.

Uradne ure: V ponedeljek, sredo in petek od 8. zjutraj do 5. popoldne. V torek, četrtek in soboto od 8. zjutraj do 8. zvečer. V nedeljo 2. popoldne.

Po pošti ne delujem. Pridite osebno. Ne pozabite imeti in številke Dr. KOLER, 638 PENN AVE., PITTSBURGH, PA.

Zadnja igra

(Nadaljevanje.)

III.

Slokar je pristopil k oknu ter nemo zrl na stotine strel pred seboj. Tuhtant se je dvigal med njimi mogočen stolp kake cerkve. Tam daleč ob robu mesta je bilo videti celo vrsto visokih dimnikov. Ves teden se je iz njih valil črnosivi dim, a danes so počivali. Danes ni nurgoleto okrog njih na tisoče delavskih rok, ki so služile kruh sebi in svojem tam daleč v pravi domovini. Vse je bilo prazno, mrtvo. — Solnce se je nagibalo k zatonu in brez števila raznih strelh z različnimi stolpci se je zasvetilo v zadnjih solnčnih žarkih. Lep je bil pogled v tem trenutku na mesto, kdor se ga je zavedel.

A Slokar ni videl vse te lepote tujega mesta, četudi je zrl skozi okno visokega stanovanja, četudi je ležalo vse to pred njim, kakor na dlani. V glavi so se mu podile divje misli, a v srcu se mu je kuhala srd. Srd — na koga? Ali naj se mar jezi na svoje tovariše igralce, ki so spravili njegov težko prislužen denar? Ne; igrali so pošteno. Pač pa si je on sam kriv, da je sploh prišel igrati. Četudi ga je silil Rakar, saj bi mu ne bilo treba iti, ko bi ne hotel sam, on sam. Sam si je kriv, ker je prišel, ker ni mahal, ko je videl, da ga zapuša sreča. Najrajši bi se zaletel v zid s to neumno glavo, da bi si jo razbil. Kaj bo zdaj doma? Kako bo gledala žena, ko bo dobila mesto denarja samo pismo? Reva. Kako se je zanašala nanj, kolikokrat je preračunila, kam bo dala denar, da bi pomagal iz največje sile! In sedaj nič, nič. Lepo svotico je lahkomišeno zapravil. Sedaj zopet lahko dela in varčuje dobrega pol leta, predno se mu nabere tak znesek, in potem ga lahko zopet zaigra v par urah, kakor se je zgodilo ranjokar. Ne, ne; nikdar več ne prime za karte, pa če bi gotovo vedel, da dobi. Izpušča ga je zadostiti.

"Ali ne bova pisala, Slokar?" se oglasi Ciglic in ga vzdrami iz težkih misli.

Slokar je obrnil pri teh besedah obraz od okna in pogledal po sobi. Zardelo lice in mokre oči sta pričela o jezi in kesanju. Večina rojakov je odšlo medtem, ko je Slokar zrl skozi okno in gledal v duhu svoj dom in objokano ženo. Ostal je le Ciglic in dva Gorenjca, ki sta se rajnoka odpravljala na izprehod.

"Ako ne piševa, grem kaj tudi malo ven", pravi za nekaj časa Ciglic, ko mu Slokar ne odgovori na prvo vprašanje.

"Nekaj morava, pa ne vem kaj bi."

"E, pismo se kmalu napiše."

"Pa sem ženi obljubil, da ji pošljem za praznike denar."

"No, zdaj ji pa piševa, da ga ne pošlješ", odgovori Ciglic in pripravlja papir in črnilo za pisanje.

"A kaj bo počela žena?"

"Nič; čakati bo morala, da zopet zasluži in ji pošlje, ako ne zaigraš", se je nasmehnil Ciglic.

"Zapomni si, da sem igral danes zadnjikrat. Nikdar več ne sedem h kakih igri. Imam že zadostiti."

"E, to je že marsikateri rekel, a med stotimi komaj eden drži besedo."

"In jaz hočem biti tisti četi, boš videl Ciglic?"

"No, kaj naj pišem zeni, da si bil bolan in ji ne moreš poslati?"

Slokar se je sam ustrašil izprva te misli.

"Ne, tega ne smeja pisati, potem bo žena še v večjih skrbih", je pristavil. "A da sem zaigral, tudi ne moreva pisati; kaj bi si potem mislila o meni, reva."

"Potem pa sploh ne omeniva nič o denarju, pa je."

Slokar je že ves čas pogovora mislil na neki izhod iz te zadrege, a ni mogel povedati Ciglicu. Bal se je, da bi mu Ciglic ne odbil njegove prošnje in nekoliko ga je zadrževalo, ker ga je bilo sram, četudi sta bila sama v sobi. Nekaj časa je molčal, potem se je pa le odjunačil in poprosil Ciglica, da bi mu nekaj posodil, vsaj kakih trideset dolarjev.

"Dragi moj, s tem pa ni nič. Sicer vem, da si postojak in bi mi vrnil o prvi priliki, a vendar ne gre. Poslali moram sam nekaj denar, nekaj moram pa sam izdati. Ravno komaj je, da sem danes nekaj dobil. Trideset dolarjev je pa je mala svotica, katere ne izgubiš nobeden."

"Saj ti bom pošteno vrnil", pristavi boječe Slokar.

"To ti rad verjamem, če boš še živ in na zdrav. Pa saj sam veš, kako je. Ako dela človek v rudniku, je od danes do jutri. Koliko jih zadene nesreča. In nikjer ni zapisa, da bi se izognila tebe."

"Pa mi vsaj nekaj posodi, če ne boš toliko!"

"Pa naj bo; posodim ti deset dolarjev, a več ne morem. Pošlji va ji te dolarje in obenem napiševa, da si bil bolan, rečemo, da si si zlomil roko. To ni tako nevarno in žena si ne bo preveč v skrbeh zaradi tvoje bolezn."

Slokar je nemo zrl predse. Sicer je vedel, da ni prav, če se laže, a kaj hoče. Boljše si je pomagati z malo lažjo, kakor pa ženo doma še bolj storiti nesrečno. Zato je bil v molču, ker ni imel česa odgovoriti.

"Velja! Ali naj pišem?" vpraša Ciglic in pomoči pero v črnilo.

"Le piši!"

Ciglic je pisal. Videlo se je, da je vajen pisanja. Pero mu je kar drselo po papirju. Za četrto uro je bilo pismo že gotovo. Prebral ga je še enkrat namirajoče, naredil tuptam kakšno piko, ker jo je bil v naglici pozabil, potem pa je odložil pero ter se naslonil s pisalom v roki.

"Tako. Pismo je gotovo. Poslušaj!" In začne brati:

Draga žena!

Sprejmi pozdrav od svoje ga moža v daljini Ameriki. Tudi otročje prav lepo pozdravljam vse po vrsti.

Tukaj ti pošiljam za praznike deset dolarjev. Ne boji zalostna, ker ni več. Imel sem sicer že preveč privarčevanega, da bi ti poslal kaj več vkup. Pa zadela me je nesreča. Ne prestraši se, saj je že vse dobro. Pred šestimi tedni sem si bil v jami zlomil roko, in kar sem imel prihranjenega, mi je ravno prav prišlo v bolezn. Ležal sem mesec dni v bolnišnici. Zdaj je roka že boljša in sem zopet na delu. Seveda še ne morem opravljati težkih del, ker je še roka prešlaba. Zato so mi dali za sedaj lažje delo, ki ni tako nevarno. Sicer zaslužim nekoliko manj, a bo že še za nekaj časa. Potem se pa zopet poprimeš tarega dela in bom bolj pazil, da me ne zadene kakšna nesreča.

Poslani denar porabi zase, da ne boš stradala. Upokoj bodi že še malo počakali, če jim poveš, kaj se mi je zgodilo. Saj upam, da mi bo v kratkem mogoče poslati kaj več.

Zelo vsem skupaj veseli praznike in srečno novo leto, vas pozdravlja vaš

Martin.

"Je dobro?" In Ciglic je upel svoj pogled v Slokarja, ki mu je sedel nasproti že precej mirno. Oddahnil se je, ko je slišal pismo.

"Prav dobro; hvala lepa! Če imaš še kam zapisati, zapiši, da naj molijo zame."

"Da bi več ne igral, kaj ne?" je rekel Ciglic smehljaje in zapisal na koncu pisma besedi: "Molite zame!"

"Tudi — in pa, da bi me ne zadela res nesreča, o kateri si pisal v pismu. Tako čudno mi je pri srem, kakor da bi me res čakala nesreča v rudniku. Ni prav, da sva se nalagala v pismo."

"Seveda ni prav; saj tudi ni bilo prav, da si ves denar zaigral. Pa po toči je prepozno zvoniti."

Ciglic je dejal v pismo dva bankovca po pet dolarjev, napisal naslov in pismo izročil Slokarju. Naročil mu je, naj ga odda pripravljeno, ker je v njem denar.

IV.

Naslednje dni po oni nesrečni nedelji je hodil Slokar kakor po navadi na delo. A to ni bil več on Slokar, ki je prej delal s takim veseljem in vztrajnostjo, da ga je bilo veselje gledati. Pri težavnem delu si je vedno ohranil dobro voljo. Z njo je preganjal sebi in svojim tovarišem ožne misli na dom in na svoje. Le redko se je prej prikazala žalost in nevolja na njegovem moškem licu. Često so mu sicer misli pri delu uhajale na dom; a navadno so mu bile vesele in prijetne te misli. Ni mnogo mislil, kako da je sedaj doma, an-

pa navadno si je slikal življenje na domu, ko se on povrne še čil in zdrav z bogatimi zaslužki iz Amerike. Ako se ga je pa le včasih polotila ožnost, da je tako daleč od doma, si jo je vselej hitro pregnal še z večjim naporom pri delu. Tako so mu hitro minovali dnevi in z vsakim dnevom je rastle njegov prihranek, za vsak dan je bil bližje vrnitvi v domovino, četudi bo morda ostal še kakšno leto v tujini.

Tako je bilo prej, a sedaj je drugače. Sedaj prihaja zamišljen k delu in tla. Svojem tovarišem komaj odgovarja na njihova vprašanja. Sicer še vedno dela marljivo, a vendar ni več tako vztrajen. Včasih celo postoji dalje časa, nego ga je potreba za oddih. In ko se zave, hitro prime za orodje ter dela s tem večjo naglico, da bi na dom, kar je zanj tako drag.

Često se je zanj prišlo v misli, da mu izvije iz širokih prs globok vzdihljaj, česar se prej ni zgodilo. Vidi se mu, da ga nekaj teži. Telesne bolečine niso, ker še vedno dela z isto lahkoto kakor je delal poprej in prav nič ne toži, da bi ga kje bolelo. A vendar ni več tisti delavec kakor nekdaj.

Slokarja je vedno grizlo v njegovi notranjosti, da je tako lahkomišno zapravil lepo svotico denarja. Njegova vest mu ni dala miru, ne doma, ne pri delu. Bolj pogosto nego nekdaj je mislil na dom in na ženo, ki jo je tako varal. Iznebiti si ni mogel očitanja, da se je ženi tako nalagal. Tudi neka težka slutnja se je uživela v njem. Bal se je nečesa, a sam ni vedel česa. Čestokrat mu je prišlo na misel, kaj bi bilo, če bi se njegova laž v pismu uresničila. Zdrznil se je pri taki misli, ne morda, da bi se zbal telesnih bolečin. Groza ga je bilo samo to, da bi moral morda cele mesece ležati bolan in bi si ne mogel ničesar prislužiti ravno sedaj, ko bi bilo najbolj potreba. Vedno. Vedno je odganjal to misel, a vendar se mu je zopet vračala in vsiljevala.

Tako so tekli prvi dnevi tistega tedna za Slokarja tako počasi, kakor se nikdar prej. Seveda, on si je želel, da bi šel čim hitreje naprej, da bi si tem prej zaslužil in vsaj nekoliko poravnal izgubo pri igri. Zato se mu je zdelo, da leže čas tako po polzevo.

Slokar ni kopal rude v železnem rudniku. Takoj, ko je dobil ondi službo, so mu odkazali delo pri izvažanju rude, in tisto delo je obdržal ves čas. Po velikanskih rovin je bil napeljan železen tir. Po njem so vozili v za to pripravljenih vozovih rudo iz rudnika. To delo ni lahko, kakor bi morda kdo mislil. Treba je vzdigati pri nalaganju dostikrat prav velike grude in potem tisti pred seboj težko naloženi voz.

Nekega dne je Slokar kakor po navadi nalagal s svojimi tovariši na voz železno rudo. Na vrsti je bil ravno težek kos, ki sta ga nalagala s Slokarjem še dva druga tovariša. Slokar ni vzdignil s tisto pazljivostjo kakor nekdaj, ker je bil razmišljen. Preslišal je dano znamenje tovariša in ni vzdignil istočasno z onima dvema. Zato je velika gruda zdrsnila k Slokarju ter mu pritisnila roko na voz. Slokar je od velike bolečine zavpil in prebledel. Tovariša sta naglo dvignila grudo, da je mogel roko rešiti. A bilo je prepozno. Spodnja laketa je bila že zlomljena.

Silne bolečine je čutil Slokar, a ni tarnal in tožil. Njegove preblede ustnice so komaj slšno šepetale: "Kazen, kazni; prav se mi je zgodilo. Hvala Bogu, da ni huje!"

Slokar sedaj že pridno gospodari na svojem popolnoma prenejenem domu. Marljivo obdeluje

Potne noge

niso samo neprijetno razočaranje, ampak se tudi zelo škodljivo zdravje. Potenje dela namreč ne bo leče, da človek teko hodi; poleg tega pa delo potenje nog tudi hud in zopern smrad. Čemu bi si torej ne pomagali v tej zadevi, ko imate zato lepo priliko in hitro odponč? Kupite si

Severa's Foot Powder

(Severov Prašek za noge). Umijte si noge vsako noč z gorke vode, zjutraj si pa nadrgnite s tem praškom po nogah, podplatih, petah in med prsti. Denite nekaj tega praška tudi v čevlje in v nogavice. Ta prašek je najboljšo sredstvo za noge, če se vam potijo, če vas bolijo, srbi, če so otaki in strupeni. Ta prašek dela, da so noge, čevlji in nogavice suhe, prodaja se v vseh lekarnah. Cena 25 centov.

W. F. SEVERA CO
CEDAR RAPIDS, IOWA

pak navadno si je slikal življenje na domu, ko se on povrne še čil in zdrav z bogatimi zaslužki iz Amerike. Ako se ga je pa le včasih polotila ožnost, da je tako daleč od doma, si jo je vselej hitro pregnal še z večjim naporom pri delu. Tako so mu hitro minovali dnevi in z vsakim dnevom je rastle njegov prihranek, za vsak dan je bil bližje vrnitvi v domovino, četudi bo morda ostal še kakšno leto v tujini.

Tako je bilo prej, a sedaj je drugače. Sedaj prihaja zamišljen k delu in tla. Svojem tovarišem komaj odgovarja na njihova vprašanja. Sicer še vedno dela marljivo, a vendar ni več tako vztrajen. Včasih celo postoji dalje časa, nego ga je potreba za oddih. In ko se zave, hitro prime za orodje ter dela s tem večjo naglico, da bi na dom, kar je zanj tako drag.

Često se je zanj prišlo v misli, da mu izvije iz širokih prs globok vzdihljaj, česar se prej ni zgodilo. Vidi se mu, da ga nekaj teži. Telesne bolečine niso, ker še vedno dela z isto lahkoto kakor je delal poprej in prav nič ne toži, da bi ga kje bolelo. A vendar ni več tisti delavec kakor nekdaj.

Slokarja je vedno grizlo v njegovi notranjosti, da je tako lahkomišno zapravil lepo svotico denarja. Njegova vest mu ni dala miru, ne doma, ne pri delu. Bolj pogosto nego nekdaj je mislil na dom in na ženo, ki jo je tako varal. Iznebiti si ni mogel očitanja, da se je ženi tako nalagal. Tudi neka težka slutnja se je uživela v njem. Bal se je nečesa, a sam ni vedel česa. Čestokrat mu je prišlo na misel, kaj bi bilo, če bi se njegova laž v pismu uresničila. Zdrznil se je pri taki misli, ne morda, da bi se zbal telesnih bolečin. Groza ga je bilo samo to, da bi moral morda cele mesece ležati bolan in bi si ne mogel ničesar prislužiti ravno sedaj, ko bi bilo najbolj potreba. Vedno. Vedno je odganjal to misel, a vendar se mu je zopet vračala in vsiljevala.

Tako so tekli prvi dnevi tistega tedna za Slokarja tako počasi, kakor se nikdar prej. Seveda, on si je želel, da bi šel čim hitreje naprej, da bi si tem prej zaslužil in vsaj nekoliko poravnal izgubo pri igri. Zato se mu je zdelo, da leže čas tako po polzevo.

Slokar ni kopal rude v železnem rudniku. Takoj, ko je dobil ondi službo, so mu odkazali delo pri izvažanju rude, in tisto delo je obdržal ves čas. Po velikanskih rovin je bil napeljan železen tir. Po njem so vozili v za to pripravljenih vozovih rudo iz rudnika. To delo ni lahko, kakor bi morda kdo mislil. Treba je vzdigati pri nalaganju dostikrat prav velike grude in potem tisti pred seboj težko naloženi voz.

Nekega dne je Slokar kakor po navadi nalagal s svojimi tovariši na voz železno rudo. Na vrsti je bil ravno težek kos, ki sta ga nalagala s Slokarjem še dva druga tovariša. Slokar ni vzdignil s tisto pazljivostjo kakor nekdaj, ker je bil razmišljen. Preslišal je dano znamenje tovariša in ni vzdignil istočasno z onima dvema. Zato je velika gruda zdrsnila k Slokarju ter mu pritisnila roko na voz. Slokar je od velike bolečine zavpil in prebledel. Tovariša sta naglo dvignila grudo, da je mogel roko rešiti. A bilo je prepozno. Spodnja laketa je bila že zlomljena.

Silne bolečine je čutil Slokar, a ni tarnal in tožil. Njegove preblede ustnice so komaj slšno šepetale: "Kazen, kazni; prav se mi je zgodilo. Hvala Bogu, da ni huje!"

Slokar sedaj že pridno gospodari na svojem popolnoma prenejenem domu. Marljivo obdeluje

Novice iz Clevelanda.

V Eddy Road bolnišnici leži bolan Luka Ilti, ki je bil operiran na želodec.

Uarri je Jožef Povh, star 1 leto in 9 mesecev.

Kršeni so bili v nedeljo 23. junija v cerkvi sv. Vida: Janez Jerš, Jožef Čadež, Albert Pate, Edward Lampert, Janez Ostir, Emil Zabkar, Olga Oručić in Julija Turk.

Jurij Matijatko, trgovca na St. Clair Ave. št. 6321, je dobil grozljivo pismo, v katerem je bil pozvan, da naj prinese o polnoči k vchodu v Gordon park \$1000, sicer bo ob jutranji zori zadnjikrat gledal ter užival veselje in srečo teža sveta. Matijatko je stvar natihoma naznanil policiji, ki mu je svetovala, da naj gre na določeno mesto, oni da bodo že pri roki ter bodo rokovnjače dobili "in flagranti". Matijatko se je podal ob uri duhov z zavikom pod pazduho, v katerem pa ni bilo nič denarja, na določeno mesto, a je čakal zastoj. Banditje so najbrže vohali "vado" in niso prišli blizu.

Tatovi so vlomili v modno trgovino Franka Valčić, 746 E. 152. St., in odnesli blaga v vrednosti \$250.

Geo. Fenton je stal na vogalu 71. in St. Clair ceste, ko skozi iz avtomobila nanj pet mladih banditov, ga pobije na tla in mu vzame uro in \$28.

Iz Newburgha.

V nedeljo 23. junija se je tukaj vršila slavnost graduiranja. Pet dečkov in deset deklet slovenske farne šole je prejelo med drugo sv. mašo diplome, ali spričevala, ko so dovršili primarno šolo. Graduiranje se je vršilo v cerkvi. Po sprejemu diplom so sprejeli še par navodil za njih prihodnost. Stariši graduantov so bili navzoči, da se z njimi vsele tega dneva. Dan so graduantje preživeli v veselju medsebojni družbi pod varstvom učitelje. Vsega dobrega je bilo seveda na razpolago. Tudi petja in smeina sploh in različnih iger ni manjkalo. Pri tej priliki je bila sprožena tudi misel za ustanovitve "Alumne" to se pravi gojenice šole sv. Lovrencia. Vsak, kdor je tukaj dodal osmi razred, je sposoben za to društvo. Namen tega društva je: držati skupaj gojenice te šole in jih še nadalje izobraževati, seveda potam predavanj in govorov. Gotovo bodo pred jesenjo vsi fantje, ali če so že možje in dekleta, ki so dovršili kdaj poprej osmi razred, v tem društvu. Potem pa look out, boys, imeli bomo kmalu debat zadosti!

V ponedeljek 24. junija je bilo vriskanja tukaj kakor na Kranjskem. To je pomenjalo "ofeci". Po daljšem premolu sta se vendar odjunačila dva mlada človeka, da sta si obljubila trajno zvestobo. Poročena sta bila Mihael Mirčič in Josipina Blatnik. Zanim je iz fare Hinje, nevesta pa je tukaj rojena in tukaj zrasla. Za priče sta bila Josip Glivar in pa Katarina Pucelj. Čez dan so se peljali ven na zrak in po parkih, zvečer pa so na veliko veselje našega vskega "suštara" brusili podplate. Na mnoga blaga leta!

Krasno hišo dela Vincene Hrovat v Bedfordu, ali bolje na Stop 9. Hiša bo vsa moderna z napeljavno plin in elektriko. Bedford, Stop 9, bo še enkrat zelo pripraven kraj za stanovanje. Ko pride do tega, da bo peljala mestna železnica (kara) do tam, ne bo nobenega boljšega kraja za delavce. Sedaj se pride tja z rdečo karo, ki vozi vsako uro ondot mimo.

Tudi Mrs. Polončić dela stanovanje tam. Kupila je par hiš, katere bo dala prepeljati v Bedford in tam zopet postaviti. Tako bo ta presneti Bedford kmalu imel četrtno naših ljudi tam, potem pa pojdemo še drugi za njimi.

Svoje domovanje je kupil tudi Louis Barle. On se je preselil le malo stran od nas, onkraj mostu, blizu 105. kare.

Kaj ni vse dobro znamenje? Čim povečane poselitve z ženo in otroki, ki mu prav dobro pomagajo. Rad pa pripoveduje, kako si je roko zlomil vsled zadnje igre. Drugi sicer še sedaj pravijo, da je bila temu kriva njegova nepazljivost, a on vedno trdi, da je bila kazen božja. Zapravil je bil denar, nalagal ženo in prišla je za služena kazen. Igre se poslej res ni dotaknil nikdar več ne v Ameriki, pa tudi ne doma. Saj ga je dovolj naučila njegova — zadnja igra.

(Konec.)

Novice iz Clevelanda.

V Eddy Road bolnišnici leži bolan Luka Ilti, ki je bil operiran na želodec.

Uarri je Jožef Povh, star 1 leto in 9 mesecev.

Kršeni so bili v nedeljo 23. junija v cerkvi sv. Vida: Janez Jerš, Jožef Čadež, Albert Pate, Edward Lampert, Janez Ostir, Emil Zabkar, Olga Oručić in Julija Turk.

Jurij Matijatko, trgovca na St. Clair Ave. št. 6321, je dobil grozljivo pismo, v katerem je bil pozvan, da naj prinese o polnoči k vchodu v Gordon park \$1000, sicer bo ob jutranji zori zadnjikrat gledal ter užival veselje in srečo teža sveta. Matijatko je stvar natihoma naznanil policiji, ki mu je svetovala, da naj gre na določeno mesto, oni da bodo že pri roki ter bodo rokovnjače dobili "in flagranti". Matijatko se je podal ob uri duhov z zavikom pod pazduho, v katerem pa ni bilo nič denarja, na določeno mesto, a je čakal zastoj. Banditje so najbrže vohali "vado" in niso prišli blizu.

Tatovi so vlomili v modno trgovino Franka Valčić, 746 E. 152. St., in odnesli blaga v vrednosti \$250.

Geo. Fenton je stal na vogalu 71. in St. Clair ceste, ko skozi iz avtomobila nanj pet mladih banditov, ga pobije na tla in mu vzame uro in \$28.

Iz Newburgha.

V nedeljo 23. junija se je tukaj vršila slavnost graduiranja. Pet dečkov in deset deklet slovenske farne šole je prejelo med drugo sv. mašo diplome, ali spričevala, ko so dovršili primarno šolo. Graduiranje se je vršilo v cerkvi. Po sprejemu diplom so sprejeli še par navodil za njih prihodnost. Stariši graduantov so bili navzoči, da se z njimi vsele tega dneva. Dan so graduantje preživeli v veselju medsebojni družbi pod varstvom učitelje. Vsega dobrega je bilo seveda na razpolago. Tudi petja in smeina sploh in različnih iger ni manjkalo. Pri tej priliki je bila sprožena tudi misel za ustanovitve "Alumne" to se pravi gojenice šole sv. Lovrencia. Vsak, kdor je tukaj dodal osmi razred, je sposoben za to društvo. Namen tega društva je: držati skupaj gojenice te šole in jih še nadalje izobraževati, seveda potam predavanj in govorov. Gotovo bodo pred jesenjo vsi fantje, ali če so že možje in dekleta, ki so dovršili kdaj poprej osmi razred, v tem društvu. Potem pa look out, boys, imeli bomo kmalu debat zadosti!

V ponedeljek 24. junija je bilo vriskanja tukaj kakor na Kranjskem. To je pomenjalo "ofeci". Po daljšem premolu sta se vendar odjunačila dva mlada človeka, da sta si obljubila trajno zvestobo. Poročena sta bila Mihael Mirčič in Josipina Blatnik. Zanim je iz fare Hinje, nevesta pa je tukaj rojena in tukaj zrasla. Za priče sta bila Josip Glivar in pa Katarina Pucelj. Čez dan so se peljali ven na zrak in po parkih, zvečer pa so na veliko veselje našega vskega "suštara" brusili podplate. Na mnoga blaga leta!

Krasno hišo dela Vincene Hrovat v Bedfordu, ali bolje na Stop 9. Hiša bo vsa moderna z napeljavno plin in elektriko. Bedford, Stop 9, bo še enkrat zelo pripraven kraj za stanovanje. Ko pride do tega, da bo peljala mestna železnica (kara) do tam, ne bo nobenega boljšega kraja za delavce. Sedaj se pride tja z rdečo karo, ki vozi vsako uro ondot mimo.

Tudi Mrs. Polončić dela stanovanje tam. Kupila je par hiš, katere bo dala prepeljati v Bedford in tam zopet postaviti. Tako bo ta presneti Bedford kmalu imel četrtno naših ljudi tam, potem pa pojdemo še drugi za njimi.

Svoje domovanje je kupil tudi Louis Barle. On se je preselil le malo stran od nas, onkraj mostu, blizu 105. kare.

Kaj ni vse dobro znamenje? Čim povečane poselitve z ženo in otroki, ki mu prav dobro pomagajo. Rad pa pripoveduje, kako si je roko zlomil vsled zadnje igre. Drugi sicer še sedaj pravijo, da je bila temu kriva njegova nepazljivost, a on vedno trdi, da je bila kazen božja. Zapravil je bil denar, nalagal ženo in prišla je za služena kazen. Igre se poslej res ni dotaknil nikdar več ne v Ameriki, pa tudi ne doma. Saj ga je dovolj naučila njegova — zadnja igra.

(Konec.)

več ljudi ima svoje domove, tem več sreče med njimi. Kadar ima človek nekaj, kar lahko nazivlje "svoje", potem je tudi bolj zadovoljen in srečen.

Desetletnico svoje poroke sta praznovala Mr. in Mrs. Jeršan v torek 25. junija. Preživela sta, če se ne motim, vseh 10 let v Clevelandu, kjer sta poznana širno med rojaki kot prava rodoljuba. V Newburghu sta malo več kot eno leto, a že sta si med tem časom pridobila mnogo prijateljev. Na mnoga in blaga leta!

V bolnišnici v Glenview leži Antonija Ljube. Pred par tedni je bila operirana in je bila že na poti okrevanja, ko jo podere pljučnica zopet nazaj na bolniško posteljo. Nekaj časa je bila v veliki nevarnosti, vendar ja je sedaj že precej boljša in se je nadejati, da bo kmalu doma pri svoji družini na E. 34. St.

Mrs. Kuhar na Marble cesti je tudi precej boljša ter se počasi prikupejo zdravju in moči. Bolna je že več mesecev.

Slav Pekol se počasi utrjuje na svozem zraku in dobri hrani na farmi. Vsi mu želimo popolnega ozdravljenja.

Mrs. Jos. Sila, ki je nekaj časa prebila v bolnišnici, je toliko okrevala, da je zapustila svojo posteljo tam ter se podala domov, kjer prav dobro napreduje.

Janez Konte pride vsak čas domov iz bolnišnice, kanor je bil primoran se podati pred kakimi 6 tedni že v drugič radi bolnih nog.

Družina Praznik na 82. cesti se veseli novega člana v družini, katerega so dali ime Ignacij. Botri so mu bili Josip in Marija Jerič. Angela je ime mali hčerki, ki je prišla v družino Frank Godce na 50. cesti. Josip in Ivana Godce sta je spremlila na prvi pot v cerkev.

Iz Collinswoda.

Bolj redke so novice iz naše župnije. Dobro je, če človek molči in dela, kaj, če radekije svoje misli, včasih doseže nesprotni uspeh, doživi pozav v svojem trdnopolnem delovanju. Dobro je tudi priobiti javnosti izvanredne dogodke, tako vsele kakor žalostne. To pot, hvala Bogu, nimamo žalostnih novic, pač pa mnogo veselih. Zaključiti smo šol-

sko leto 1917—1918. Nepopisno je veselje naših mladeničev in naših deklet, ki so po trdnopolnem delu doživeli zoro srečnega dneva plačila. Praznično oblečeni so se zbrali v cerkveni dvorani, kjer so priredili kratke, a krasne igre, pozvete iz domačega šolskega življenja. V tem so neprekinljivo naše šolske sestre učiteljice, za kar jim čestitamo. Zaključni govor je imel župnik Rev. Josip Skur. Vse je bilo privatno, samo za šolarje, pa jih je bilo tudi zadosti: 285. Upam, da bodo veseli tudi stariši naših ljubih učencev.

SLOV. DELAVSKA

PODPORNA ZVEZA

Ustanovljena dne 16. avgusta 1908.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penn.

Sedež: Johnstown, Pa.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: IVAN PROSTOR, 1098 Norwood E'd., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: JOSIP ZORKO, R. F. D. 2, Box 118, West Newton, Pa.
Glavni tajnik: BLAŽ NOVAK, 634 Main St., Johnstown, Pa.
1. Pom. tajnik: FRANK PAVLOVČIČ, 634 Main St., Johnstown, Pa.
2. Pom. tajnik: ANDREJ VIDRIČ, 20 Main Street, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: JOSIP ŽELE, 6502 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pom. blagajnik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. 2, Box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadzora: JOSIP PETERNEL, Box 95, Wilkes, Pa.
1. nadzornik: NIKOLAJ POVŠE, 1 Grab St., Nurey Hill, N. S. Pittsburgh, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 835 E. 15th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBERŽAN, Box 72, East Mineral, Kan.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. 3, Box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 643 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Glavni urad: 634 Main St., Johnstown, Pa.

URADNO GLASILO:

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York City.

Členjena društva, oskrba njih uradniki, so uljudno prošeni, pošiljati vse dopise naravnost na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se pošlje edino potom Poštne, Express ali Bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov. Nakaznice naj se naslovijo: Blaž Novak, Title Trust & Quarantee Co. in tako naslovljene pošiljajo z mesečnim poročilom na naslov gl. tajnika.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakšne pomanjkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

UNIČENJE

Spisal: L. OSBOURNE

ZA "GLAS NARODA" J. T.

18

(Nadaljevanje.)

— Da, — je prikimal molče.

— Ali se vam ne zdi, da sem dal za njo svoto, ki ni v nikaki primeri z onim, kar je na njenem krogu?

— In sedaj ste se izpametovali, ter bi se radi iznebili ladje? — Kaj ne? — je rekel advokat ter se zančljivo nasmehnil. — O tem sem bil že prej prepričan. — Povedati vam moram tudi, da oni, katerega zastopam, ni bil nič kaj zadovoljen, ko je izvedel, kako visoko sem dražil. — Oba sva bila malo preveč nepremišljena, gospod Pinkerton. — Toda jaz vem, kako je treba govoriti in postopati z gentlemanom. Ako že ravno hočete, lahko z mojim posredovanjem prodate ladjo, ne da bi izgubili enega centa.

Tedaj me je pa silno presenetil Pinkertonov odgovor. — To mi ne zadostuje. — Razbito ladjo bom obdržal, kajti iz zanesljivega vira vem, da skriva na sebi dragocene zaklade. — Od vas bi rad izvedel samo par brezpomembnih stvari, katere pa rad plačam z zlatom. — Najprej bi vas vprašal, če naj se posvetujem z vami ali pa s človekom, katerega vi zastopate? — Če mi lahko takoj poveste par stvari, imenimite poleg tudi svojo ceno. — Plačam vam vse, kar zahtevate, samo pod enim pogojem seveda: ne prej, pač pa tedaj, ko se vrnem ter sem prepričan, da je vaša izjava resnična. — Moja navada ni kupovati mačke v žaklju.

Bellairstov obraz se je zjasnil, ko je govoril Pinkerton o denarju. — Tako se mu je pa namršilo čelo, ko je imenoval svoj glavni pogoj.

— Jaz sem mislil, da ste vi veliko bolj informirani o "Lastavici", kakor pa jaz. — Meni so samo naročili, naj jo kupim. — Hotel sem jo kupiti, pa se mi ni posrečilo, ker so mi stavili mejo, da katere smem iti.

Lepo od Vas, gospod Bellairst, da ne izgubljate s praznimi besedami časa. Povejte mi ime in naslov vašega klienta.

Po dolgem premisleku je advokat odvrnil: — Gospod, prišel sem do prepričanja, da mi ni treba imenovati imena mojega klienta. — Če se že ravno hočete pogovarjati z njim, ga lahko povabim na sestanek, nikakor pa ne morem povedati njegovega naslova.

— Dobro, dobro — je odvrnil Jim, — ter se pokrnil. — Nikar ne bodite preveč pošteni. — Ali morda potrebujete kaj denarja?

— Gospod, kaj pa vendar mislite o meni?

— No, to ni vendar nič posebnega in nič hudega. — Gospod Bellairst, bodiva praktična trgovca. — Vam bom pa jaz povedal, koliko sem vam sklenil dati.

— Jim, — sem se oglasil vsled tega. — Jaz...

— Kaj je?

— Jaz vem naslov onega človeka. — 924 Misijonska ulica. Če bi upadla bomba sredi sobe ter se razpočila, bi gotovo ne bila bolj začudena, kot sta bila v tem trenutku.

— Zlodja, zakaj mi nisi pa prej povedal?

— Zato, ker me nisi vprašal, — sem odvrnil mirno in smeje. — Nadaljni molk je prekinil Bellairst:

— Ker gospoda že vesta za naslov gospoda Dicksona, ju nočem še nadalje zadrževati.

Jaz ne vem, kako je bilo Pinkertonu pri sreči, ko sva zapuščala hišo, vem pa samo, da je mene strahovito pekla vest. — Sklenil sem, da mu povem vse, kar mi je znano.

Čakal sem samo njegovega vprašanja, toda on ni vprašal ničesar.

— Peljati se morava — je rekel slednjič in stopil h kočjažu. — Za hojo nimava časa. Sedaj si se menda prepričal, da sem se natančno posvetil tej zadevi. — Zakaj potrebujete posredovanj zakonitih advokatov? To je prečržen denar.

Upal sem, da me bo poklical na odgovor, toda upal sem brez uspeha. — Ko sva slednjič sedela v vozu in ko je začel kočjaž z vso silo poditi konje, nisem mogel več prenašati te negotovosti.

— Ti me nisi vprašal, na kak način sem prišel do tega na slova?

— Ne, — je odvrnil hitro.

Ta kratek odgovor me je bolj bolel kot da bi me bil prijatelj z vso silo lopnul po glavi. Toda hipoma mi je zavrela kri v glavi, narkar sem rekel:

— Prosim te tudi, da me ne vprašaš o tem. — Te stvari ti nikakor ne morem pojasniti.

Toda takoj zatem sem se kesal. — Jim je prijel mojo roko ter jo začel gladiti:

— Prav imaš, prijatelj. — Ne govoriva več o tem. — Jaz sem vesel in zadovoljen, da se je vse tako dobro izšlo.

Dospela sva na določeni naslov.

— Ali je gospod Dickson doma?

— Ne, — je odvrnil hišnica, — gospod Dickson je odpotoval.

— Kam je odpotoval?

— Tega ne vem, kajti gospod me ne zanima. — On je tujec, katerega le malo časa poznam.

— Ali je ukazal peljati svojo prtljago za seboj?

— Ne, on ni imel nikake prtljage — se je glasil kratek odgovor. — Včeraj zvečer je prišel k meni, danes zjutraj je pa zopet odpotoval s svojim ročnim kovčgom.

— Kdaj približno je odpotoval?

— Nekoliko pred poldnevom je moralo biti. — Nekdo ga je poklical na telefon. — Najbrže je zbolel ali umrl kak njegov sorodnik, ker se mu je tako mudilo.

Meni je bilo neizmerno težko pri sreči. — Torej jaz sem pogljal tega človeka v beg? — Človeka, ki nama bi lahko toliko koristil?

— Madama, kakšen je pa bil ta gospod? — je vpraševal Jim.

— Bil je gladko obrit. — Več ni bilo mogoče izvedeti od hišne.

— K bližnji lekarni! — je zapovedal Jim kočjažu.

V lekarni je Pinkerton telefoniral v pisarno pacifične družbe. Njegovo vprašanje se je glasil:

— Kdaj odpluje prvi kitajski parnik proti Honolulu?

— Parnik "Peking" je odplul danes ob pol eni popoldne — se je glasil odgovor.

— Proketo! — Mož nama je všel in bo pred nama prišel na otok Midway.

Jaz pa nikakor nisem bil njegovega mnenja. Jaz sem neprestano mislil na kapitana Trenta in njegovo čudno obnašanje.

— Kaj če bi pregledala listo pasazirjev? — sem ga vprašal.

— To pa najbrže ne bo potrebno. — Dickson je proketo navadno ime. — Vsak tretji človek je dandanašnji Dickson. — Poleg tega je pa več kot vrjetno, da bo potoval pod izmišljenim imenom.

Kljub temu, da sem imel veliko skrbi, sem se nehoti spomnil okolice Bellairstove hiše.

Ko sva se namreč midva bližala hiši, je šel mimo nje majhen Kitajec z velikim zavojem na glavi. — Nasproti hiše je bila pa špecijerska trgovina na kateri je bilo z zlatimi črkami zapisano ime "Dicksona".

— Da, prav imaš Jim — sem odvrnil. — On je najbrže odpotoval pod napacim imenom — sem mu odvrnil. — Svoje ime si je izposodil od onega človeka, ki stanuje nasproti Bellairstove hiše.

— To je kaj lahko mogoče — je odvrnil Jim in namršil obrvi.

— Kaj bi pa sedaj začela?

— Najboljše je, da čimprej odrievna na morje. — Jaz sem že obvestil o tem kapitana. — Na vsak način pa morama prej govoriti s kapitanom Trentom. — On ve vse. — Jaz bom napel vse sile, samo da bom izvil iz njega.

— Da, to bi bilo najboljšo. — Toda kje bi ga dobila?

— To nam bodo povedali na angleškem konzulatu.

Sla sva torej na konzulat, kjer so nama povedali, da stanuje kapitan Trent v "What Cheer House". Sla sva torej v ta velik, toda ne posebno eleganten hotel, kjer sva vprašala plačilnega natakarja.

— Ali je kapitan Trent doma?

— Ne, on je odpotoval — se je glasil hiter odgovor.

— Kam je odpotoval? — je vprašal Jim.

— Ne vem.

— Kdaj je odpotoval?

— Ne vem — je odvrnil ježno ter nama pokazal hrbet.

Pinkertonu sem bral z obraza, da bi ga najraje počil po glavi, kar bi gotovo tudi storil, če bi se ne vmešal v pogovor nek drugi natakar.

— Ah, kaj vidim! — To je vendar Mr. Dodd! — S kom naj vam postrežem?

— Kapitana Trenta iščeva.

(Dalje prihodnjič.)

Rad bi izvedel za naslov svojega brata ANDY TAVČAR, doma iz Police na Primorskem. Pred 2½ leti se je nahajal v Labela, W. Va., Box 39, Camp 43. Prosim, naj se mi javi, ali pa če kdo izmed prijateljev in sploh rojakov ve za njegov naslov, naj mi blagovolj sporočiti, za kar se že vnaprej zahvaljujem. — Jack Tanchar, Box 14, Brodview, Ky. (6-9-7)

Rojaki, naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združ. državah.

Naši zastopniki,

kateri so pooblašteni pobirati naročnine za dnevnik "Glas Naroda". Naročnina za "Glas Naroda" je: za celo leto \$3.50, za pol leta \$2.00 in za četrt leta pa \$1.00. Vsa zastopnika izda potrdilo za svoto, katero je prejel in jih rojakom priporočamo.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin.
Denver, Colo.: Louis Andolšek in Frank Škrabec.

Leadville, Colo.: John Hočevar.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, John Germ, Frank Janes in A. Kočevar.

Salida, Colo.: pa okolica: Louis Costello.

Somerset, Colo.: Math. Kernely.

Clinton, Ind.: Lambert Bolcar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

Chicago, Ill.: Jos. Bostič, Jos. Blis in Frank Jurjovec.

Joliet, Ill.: Frank Bambich, Frank Laurich in John Zalelet.

La Salle, Ill.: Matija Komp.

Livingston, Ill.: Mih. Cirar.

Mascoutah, Ill.: Fr. Augustin.

Neomiss, Ill.: in okolica: Math. Galschek.

North Chicago, Ill.: in okolica: Anton Kobal in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Černe.

Springfield, Ill.: Matija Barboš.

Sanje nemških socialistov

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on July 6, 1918, as required by the Act of October 6, 1917.

"Muenchener Post", vodilni južnonemški organ socialistične večine, ki je upal z bavarskega stališča kritizirati obljubo pruske vlade glede volilne reforme, je povedal socialistom v svoji zadnji izdaji, da bo fiasko pruske volilne reforme enkrat za vselej uničil iluzije nekaterih v stranki, ki še vedno mislijo, da imajo socialisti v pruski monarhiji svojega prijatelja proti junkerskemu razredu.

Iluzija socialistične monarhije je izginila — pravi list — in vsled tega naj spoznajo vsi socialisti da se dejstvo volilne reforme uresniči edinole potom mas. To ne bo dar monarha, ki je v pravem pomenu besede brez moči proti kombinaciji junkerjev vzhodno od Labe ter napram velikim železnim in jeklarskim industrijam na zapadu.

Članek "Muenchener Post" se glasi:

— Vsak človek, ki pozna politiko, si bo sam napravil zaključek glede ugotovila podpredsednika pruskega ministristva, da si pruska vlada ni upala nastopiti proti močnemu političnemu in ekonomskemu gibanju, ki je tako daleč določila smer pruske vladne ladje. Udarce na lice se zamo re parirati samo z udarcem s pestjo.

Vladi je potreba samo izjaviti: — Jaz si nisem nikdar niti najmanj prizadevala odvzeti junkerjem in drugim izkoriščevalcem volilnih privilegijev potom volilne reforme. Jaz prisegam, da bom zamašila volilno postavbo s takim številom "garancij", da prave volje naroda ne bo nikdar čuti v deželnozbornih volitvah in potom glasov v poslanski zbornici.

Mi nemški socialni demokrati nismo nikdar vrjeli v legendi, katero so tako skrbno sestavili pruski sodnijski zgodovinarji. V legendi socialističnega kraljstva Hohenzollerncev.

Zgodovina pruskega kmečkega razreda nas uči, da je bila ta mo-

narhija vedno brez moči, ko je bi Kje je moj prijatelj ANTON MO-

DERC, doma iz Lokve na Primorskem. Za njega bi rad izvedel Vene. Palčić, Box 16, Pierce, W. Va. (2-5-7)

JETIKA!

Jetika in kronični bronhitis se zelo uspešno zdravi z novoiznajdenim zdravilom Neumasan. Dosti ni treba govoriti o tem izvrstnem zdravilu, ker veljavo bo samo skazalo pri bolniku. Ko bo bolnik to zdravilo samo parkrat rabil, bo že videl njega veljavo. Zdravilo Neumasan košta \$3.00 in se dobi pri:

A. B. KOLAR CO., (5-6-7) Nashauk, Minn.

Iščem svojo ženo, katera je bivala pred 6. meseci nekje v West Virginiji in potem en mesec nekje v Clevelandu, kjer ima svojo obleko. Ona je ušla z nekimi tičkami, ki sliši na ime Frank Kenk. Jaz mislim, da je ni več med živimi. Prosim cenj. rojake, če kdo kaj ve, da mi naznani, ali naj se pa sama javi, dobi \$500.00 nagrade. — Jacob Kosin, Sterling Hotel, N. W. Corner Sixth and Plum Streets, Cincinnati, Ohio. (2-3-7)

Cenjene rojake v ruskem ujetstvu prosim, če kdo ve za mojega bratrance HERMANA IPAVIC, doma iz Proseka pri Trstu, kjer je bil učitelj Ciril in Metodeve šole. Pred dvema letoma mi je pisal, da se nahaja v ruskem ujetstvu in potem ni več glasu o njem. Prosim ga, da se mi oglaš. — Mary Kunstler, 6220 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, U. S. of America. (2-5-7)

Rada bi izvedela, kje se nahajata JOHN TROHA, podomače Mihov iz Babnega polja, in KAROL DRASLER, Križanov iz Borovnice. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njih naslov, da mi ga naznani, ali naj se pa sama javita. — Milka Susman, Box 294, Port Allegany, Pa. (2-5-7)

Kje je GAŠPA BRACKO? Doma je iz Sv. Mihaela na Sp. Stajerskem. Ako kdo rojakov ve za njegov naslov, naj mi blagovolj naznani, ali se pa naj sam oglaš. — Frances Papež, c/o Mrs. Turk, 5632 Denson Way, Pittsburgh, Pa. (3-6-7)

NAZNANLO.

Cenjenim rojakom v Pittsburghu, Pa. in okolici naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naročnine za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in e povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo rojaki v vseh osirih pomagali, posebno še, kaj ima povzvarjano laza teka.

Dr. LORENZ

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

SPECIALIST MOŠKIH BOLEZNI

644 Penn avenue Pittsburgh, Pa.

Moja stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jas sam že zdravim nad 23 let ter imam skušnjo v vseh boleznih in ker znam slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vašo bolezen, da vas odpravim in vrnem moč in zdravje. Skoz 23 let sem pridobil posebno skušnjo pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesati na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma odpravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Jas odpravim zastrupljeno kri, mazulje in lise po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, živčne bolezni, oslabelost, bolezni v mehurju, ledicah, jetrah in želodcu, rmenico, revmatizem, katar, zlato žilo, navduho itd.

Uradne ure so: V ponedeljkih, sredo in petkih od 9. ure jutraj do 5. popoldan. V torekli, četrtkih in sobotah od 9. ure jutraj do 8. ure zvečer, ob nedeljah pa do 2. ure popoldne. — Po nohti ne zdravim. Pridite osebno. Ne pozabite ime in naslov:

Dr. LORENZ, 644 Penn ave., Pittsburgh, Pa.

Nekateri drugi zdravniki rabijo tolmache, da vas razumejo. Jas znam hrvaško še in starega kraja, zato vas lažje zdravim, ker vas razumem.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Abnov nemško-angl. tolmach vezan —.50

Domachi zdravnik mail —.25

Hitri računar (nemško-angl.) vezan —.50

Pojedelnostvo —.50

Sadljereja v pogovori —.25

Slov. angl. in angl. slov. slovar —\$1.50

Veliki slov. ang. tolmach —\$2.50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Hipnotizem —.35

Doli z orožjem —.50

Dve šoligri: "Čariljeva ženitev" in "Trije ženini" —.25

Mesija 2 zvezka —.60

Pod Robom Št. Večernice —.30

Postrežba bolnikom —.50

Trina us in tritorj —.50

Trojka —.50

Volna na Balkanu 13 zvez. —\$1.50

Zgodovina c. kr. pošpolka št. 17 s slikami —.50

Življenje na avstrijskem dvoru ali smrt cesarjevega Rudolfa —.75

RAZGLEDNICE

Newyorskke, božične, velikonočne in noveletne komad po ducat —.03

—21

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Italijanska vojna mapa —.25

Avstro-ogrski, veliki vezan —.50

Cell svet mail —.10

Cell svet veliki —.25

Evrope vezan —.50

Vojna stenska mapa —\$3.00

Vojni atlas —.25

Vojni atlas nov —.30

Zemljevidi: Ala., Ariz., Colo., Cal. itd. po —.25

Zemljevidi: Ala., Ariz., Colo., Cal. itd. po —.10

Združenih držav mail —.25

Združenih držav veliki —.25

Združenih držav stenska mapa, na drugi strani pa cell svet —\$3.00

Opomba: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bolist v gotovini, poštna nakaznica ali poštni smetka. Poštnina je pri vseh cenah že vračunana.

Kje je moj prijatelj ANTON MO-

DERC, doma iz Lokve na Primorskem. Za njega bi rad izvedel Vene. Palčić, Box 16, Pierce, W. Va. (2-5-7)

JETIKA!

Jetika in kronični bronhitis se zelo uspešno zdravi z novoiznajdenim zdravilom Neumasan. Dosti ni treba govoriti o tem izvrstnem zdravilu, ker veljavo bo samo skazalo pri bolniku. Ko bo bolnik to zdravilo samo parkrat rabil, bo že videl njega veljavo. Zdravilo Neumasan košta \$3.00 in se dobi pri:

A. B. KOLAR CO., (5-6-7) Nashauk, Minn.

Iščem svojo ženo, katera je bivala pred 6. meseci nekje v West Virginiji in potem en mesec nekje v Clevelandu, kjer ima svojo obleko. Ona je ušla z nekimi tičkami, ki sliši na ime Frank Kenk. Jaz mislim, da je ni več med živimi. Prosim cenj. rojake, če kdo kaj ve, da mi naznani, ali naj se pa sama javi, dobi \$500.00 nagrade. — Jacob Kosin, Sterling Hotel, N. W. Corner Sixth and Plum Streets, Cincinnati, Ohio. (2-3-7)

Cenjene rojake v ruskem ujetstvu prosim, če kdo ve za mojega bratrance HERMANA IPAVIC, doma iz Proseka pri Trstu, kjer je bil učitelj Ciril in Metodeve šole. Pred dvema letoma mi je pisal, da se nahaja v ruskem ujetstvu in potem ni več glasu o njem. Prosim ga, da se mi oglaš. — Mary Kunstler, 6220 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio, U. S. of America. (2-5-7)

Rada bi izvedela, kje se nahajata JOHN TROHA, podoma